

ဂိတကို ကဗျာမူပြုသူ...

ဂိတနက်သန်ကိုစောညိန်း ရေးသားခဲ့သော စာစုများ
(စောနိုင်ဦး စုဆောင်းတင်ပြသည်)

ဂိတနက်သန်ကိုစောညိန်း ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ် ထုတ်ဝေသည်

mggyoe.com

ဂီတနက်သန်ကိုစောညိုနိုး

အသက် ၁၄ နှစ်ကပင် ကာတွန်းပြိုင်ပွဲတွင် သုံးကြိမ်တိုင် ပထမဆုရခဲ့သူ
ကာတွန်းဆရာ၊ ပန်းချီဆရာကလေး မောင်စောညိုနိုး

သမာဓိသတင်းစာတွင် စာပေလုပ်သားတစ်ဦးအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ရသည့်
သတင်းစာဆရာကလေး ကိုစောညိုနိုး

ပက်ဆစ်တော်လှန်ရေးအပြီးတွင် ဒေးဒရိုမြို့သို့ ရောက်လာသည့်
သိုင်းဆရာကလေး စောရန်နိုင်

တာဝန်၊ ကိုပေါ၏ ဂူ၊ စစ်ဖြန့်၊ တေးချီချီ၊ ဗြူဇာတ်များတွင်
ကတ်ဆောင်လုပ်ခဲ့သူ ကိုစောနိုင်

“မရဏမောင်းသံ” သိပ္ပံဝတ္ထုအဖြစ် ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်၊ ဆောင်းပါး၊ စာညွှန်
အမြောက်အမြားကို ကြယ်နီ၊ စောနိုင်၊ လဲ့လဲ့ဝင်း၊ စောနွဲ့ စသည့်
ကလောင်ခွဲများဖြင့် ရေးသားသွားသည့်
စာရေးဆရာကလေး ကိုစောညိုနိုး

မြန်မာ့ဂီတနယ်ပယ်တွင် လေ့ကြီးထိုးရိုးရိုး ဟူသော အလိုက်စာဆိုမဟုတ်ဘဲ
မြန်မာ့မှု၊ မြန်မာ့ဟန်မပျက် ဆန်းသစ်သော တေးသွား၊ စာသားများဖြင့်
လှိုင်းသစ် ထွင်ခဲ့သော ဂီတစာဆို ဂီတနက်သန် ကိုစောညိုနိုး

ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်သေးသည့် တစ်ခေတ်တွင်တစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သူ
ပါရမီရှင် ဂီတနက်သန် ကိုစောညိုနိုး

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- ထုတ်ဝေသူ - ဦးကျော်ဇင်၊ ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ(၀၀၄၅၄)
၅၁၊ ရေကျော်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ပထမအကြိမ် - မတ်လ၊ ၂၀၂၅ ခုနှစ်၊ ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ။
အုပ်ရေ - ၅၀၀
- မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ် - ဦးကျော်ဌေးမင်း၊ အောင်သိန်းသန်းပုံနှိပ်တိုက် (၀၀၄၃၅)
အမှတ်-၁၃၈၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- အတွင်းပုံနှိပ် - ဦးလပြည့်ဆေး၊ လပြည့်လင်းပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၃၆၉)
အမှတ်-၁၁(H)၊ ၅၅-လမ်း(လယ်)၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- မျက်နှာဖုံးသရုပ်ဖော် - လွင်ကိုထိုက်
တန်ဖိုး - ၁၆၀၀၀ ကျပ်

ဂီတကို ကဗျာမူပြုသူ

ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း ရေးသားခဲ့သော စာစုများ

ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ် ထုတ်ဝေသည်။

ဂီတကိုကဗျာပျဉ်းသွေ . . .

ကိုစောညိုနိုး

ရွှေရတုလွန်အမှတ်တရ
ဂီတနက်သန်
ကိုစောညိုနိုး စာစုများ
(စာနိဗ္ဗိဒ်၊ စုစုပေါင်းစာပိုဒ်)

၂၀၀၆ ခုနှစ်ထုတ် 'ရွှေရတုလွန်အမှတ်တရ ဂီတနက်သန်ကိုစောညိုနိုး စာစုများ'
စာအုပ်အဖုံးပုံ

မာတိကာ

- ရွှေရတုလွန်အမှတ်တရ စာအုပ်အတွက် အမှာ
- ရာပြည့်အမှတ်တရ ကျေးဇူးတင်လွှာ
- ၁။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ
- ၂။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း၏ လက်ရာ ပန်းချီကားများ
- ၃။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း ရေးဆွဲခဲ့သော ကာတွန်းလက်ရာများ
- ၄။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း ရေးစပ်ခဲ့သော ကဗျာများ
- ၅။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း ရေးသားခဲ့သော စာညွှန်တစ်ပုဒ်
- ၆။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း ရေးသားခဲ့သော ဆောင်းပါးများ-
- ၇။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း ရေးသားခဲ့သော ဝတ္ထုတိုများ
- ၈။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း၏ ပေးစာများ
- ၉။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း၏ ပေးစာ လက်ရေးမူများ
- နောက်ဆက်တွဲ -
- ၁၀။ မြေလတ်မေ (ခ) ရီရီမေထံမှ ကိုစောညိန်းသို့ ပေးစာ (မြေလတ်မေ)
- ၁၁။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်းသို့ ငွေရတု ဂုဏ်ပြုတေး (ရန်နိုင်ဆွေ)
- ၁၂။ နက်သန်ရှင်မှူး (ဂီတနက်သန် ဦးအုန်းလွင်)
- ၁၃။ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ် ကြာသော်လည်း (နန်းညွှန်ဆွေ)
- ၁၄။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း၏ ငွေရတုသဘင် ကျင်းပခဲ့စဉ်က (ကြည်ဦး)
- ၁၅။ တေး၏ ကြေးမုံ (စကားဝိုင်း)
- ၁၆။ မိုးအစ... မိုးအလယ်... မိုးအဆုံး (စောနိုင်ဦး)
- 'နွေနှောင်းဝသန်' ဘယ်သူရေးခဲ့ပါသလဲ (စောနိုင်ဦး)
- ၁၇။ ချစ်ပြုံးနှင်းဆီ ရှိနေသည် [နေခြည်နု (ရေနံချောင်း)]
- ၁၈။ မမေ့တဲ့ နိုင် (မြေလတ်မေ)
- ၁၉။ တမ်းတဖွယ်သူ (သို့) ကျွန်မဦးလေး ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း (တူမစောညိန်း)
- ၂၀။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း၏ စာပေ (စာတမ်း) (အောင်နိုင်-တက္ကသိုလ်)
- ၂၁။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း ရေးစပ်သီကုံးခဲ့သော သီချင်းများ

အမှာ

(ရွှေရတုအလွန် အမှတ်တရမှ)

ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်းဟာ ၁၂၈၆ ၊ နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၈ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ (၃၁.၃.၁၉၂၅) မှာ မွေးပြီး ၁၃၁၄၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၄ ရက် (၃၁.၁၀.၁၉၅၂) နေ့မှာ ကွယ်လွန်ပါတယ်။ သူ့အနေနဲ့ လူ့ဘဝမှာ ၂၇ နှစ်နဲ့ ခုနစ်လတိတိပဲ နေထိုင် သွားရပါတယ်။ သူ့ရဲ့ အနုပညာ၊ သူ့ရဲ့ အောင်မြင်မှု၊ သူ ဘာတွေ လုပ်သွားခဲ့တယ် ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဒီစာအုပ်နဲ့ သူ့သီချင်းဂီတတွေက ပြောပြပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ ဒီအမှာစာမှာ ကိုစောညိန်းရဲ့ ကံကြမ္မာနဲ့ ပတ်သက် ပြီး ဇောင်းပေး ပြောချင်ပါတယ်။ ကိုစောညိန်း နေထိုင်သွားရတဲ့ ခဏတာလေးဟာ မမွေးမြူခဲ့ဘူး။ 'အနုပညာ' က လွဲလို့ ဘာမှ ရမသွားရှာပါဘူး။ ပြောချင်တာက စီးပွားရေးနဲ့ နှလုံးသားရေးပါ။ သူ့ဘဝဟာ ပန်းမပေါတဲ့ ခယောင်းတောလမ်းပါ။

အချစ်ရေးမှာ ကံမကောင်းခဲ့ဘူး။ အချစ်ဦးဖြစ်တဲ့ 'သစ္စာခင်' အတွက် 'ပွင့်ဦး' ကြွေခဲ့ရတယ်။ ဒုတိယအကြိမ် တွယ်တာ သံယောဇဉ်ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ 'မြေလတ်မေ' ခေါ် 'ရီရီမေ' နဲ့လည်း သေသာသေရော လူချင်းတောင် ဆုံမသွားရရှာဘူး။ ဓာတ်ပုံ အပြန်အလှန်ပို့ စာချင်း ဆက်သွယ်ရင်းကပဲ သိကျွမ်းခဲ့ရတာလေ။ ချစ်နှစ်သက် သော သူတို့နဲ့ ကွေကွင်းရသူတစ်ဦးရဲ့ ဘဝခမျာ သာယာပါလေစ။

ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်းဟာ ဥစ္စာဓန ပြည့်စုံသူတစ်ဦးလည်း မဟုတ် ပါဘူး။ မိဘနှစ်ပါးနဲ့ လူမမည် ညီလေးတစ်ယောက်ကို ရှာဖွေကျွေးမွေးနေရတယ်။ စာပေနဲ့ ဂီတအတွက် အငတ်ငတ် အပြတ်ပြတ် အသက်မွေးရတယ်။ ထောက်ပံ့ ကြေး တစ်ပြားမှ မရတဲ့ 'ဂီတနက်သန်' အပျော်တမ်းဝိုင်းကို အလူးလူး အလဲလဲ ကျားကန်ခဲ့တာ တစ်နှစ်ခွဲလောက်ပဲ ခံတယ်။ မြန်မာ့အသံမှာ အသံသွားသွင်းဖို့

အိမ်က ထွက်မယ်လုပ်တိုင်း အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်တင်ညွန့်ရဲ့ စကားကို ကြားရတယ်။
 ‘ဟဲ့... စောညိုနဲ့၊ ပုဆိုးကလဲ အဟောင်းအစုတ်ကြီးပါလား၊ ငါ ဝယ်ပေးထားတဲ့
 ပုဆိုးအသစ်တွေကော’ လို့ လှမ်းမေးတဲ့အခါ ‘ကျွန်တော့်တီးဝိုင်း သီချင်းတိုက်ဖို့
 ငွေလိုနေတာနဲ့ အပေါင်ဆိုင် ပို့ထားရတယ် မမ’ လို့ ကိုစောညိုနဲ့က ပြန်ဖြေလေ့
 ရှိတယ်။ ဒီတော့မှ အစ်မဖြစ်သူက ‘စောညိုနဲ့တို့ကတော့ ဖြစ်ရမယ်။ ရော့ ပိုက်ဆံ
 ယူသွား၊ ပုဆိုး ပြန်ရွေးပြီး သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်စားသွားလို့’ ပြောရှာတယ်။

ကိုစောညိုနဲ့ဟာ ဂီတနဲ့ ပတ်သက်လို့ အောင်မြင်မှုတစ်ခုသာ ရခဲ့ပေမဲ့
 သေသာ သေသွားရော စီးပွားရေးအရ မစံစားသွားရပါဘူး။ သူ ကွယ်လွန်ခဲ့တဲ့တိုင်
 မိဘနှစ်ပါးဟာလည်း ပြောပလောက်အောင် အကျိုးမခံစားရဘူး။ ကိုစောညိုနဲ့ရဲ့
 ခဏတာ လူ့ဘဝလေးဟာ ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ပါး ညှိုးချိုးမှုတွေနဲ့သာ ပြည့်လွန်းခဲ့
 ရတယ်။ ဒါဟာ သူ့ကံတရားပါပဲ။

သူ ကွယ်လွန်ရတာလည်း ရန်ပွဲကို ဝင်ဖျန်ဖြေရာက လူမှားပြီး အရိုက်ခံ
 ရလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပစ္ဆေဒကကံနဲ့ သေရှာတယ်။

ဂီတနက်သန် ကိုစောညိုနဲ့ ကွယ်လွန်ခဲ့ပေမဲ့ သူ့ရဲ့ အောင်မြင်မှုဟာ သူ
 ပရိသတ်တိုင်းရဲ့ ရင်ထဲမှာ မွှေးမြဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခေတ်မှာ တစ်ယောက်
 ထွန်းပေါက်ခဲ့သူ ပါရမီရှင် ဖြစ်လေတော့ သူ့ရဲ့ ကွယ်လွန်ခြင်း ‘၂၅ နှစ်ပြည့်’
 ငွေရတုမှာ ဂုဏ်ပြုပွဲအထိမ်းအမှတ် လုပ်ကြဖို့ စိုင်းပြင်းခဲ့ကြတယ်။

မြန်စာပြန်အသင်းက ကြီးမှူးပြီး အမှတ်တရစာအုပ် ထုတ်မယ်။ ဂီတ
 ဂုဏ်ပြုပွဲ လုပ်မယ်ပေါ့။

ဒီအခါမှာ မြန်စာပြန်အမှုဆောင်တွေ ကြားထဲ အကြီးအကျယ် သဘော
 ကွဲလွဲကြတယ်။ သဘောမတူတဲ့ လူတွေရဲ့ အကြောင်းပြချက်က ဒီလိုပါ။ ကိုစောညိုနဲ့
 ဟာ လူငယ်လေးတစ်ယောက်သာ ဖြစ်တယ်၊ ပညာရှင် မဟုတ်ဘူး။ မလောက်
 လေး မလောက်စား ဝါသနာရှင်တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်တယ်။ ဂုဏ်ပြုခြင်း ဂုဏ်ပြု
 ဆရာ မြို့မငြိမ်းတို့၊ ဆရာ ရွှေပြည်အေးတို့ မဟာဂီတ ဦးပြုံးချို တို့ကို ဂုဏ်မပြုဘဲ
 သူ့ကို ဘာလို့ ဂုဏ်ပြုရမှာလဲတဲ့။

အမှုဆောင်တွေ ကြားထဲ ဘယ်လိုမှ ညှိမရတာနဲ့ ၁၉၇၇ မှာ လုပ်ရမယ့်
 ငွေရတုပွဲဟာ ဝမ်းနည်းစွာ ပျက်သွားပါတယ်။ ၁၉၇၉ ကျတော့မှ မြန်စာပြန်အသင်း
 ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်တဲ့ ဆရာကြီး ဦးရန်အောင်ရဲ့ စတင်အကြံပေးမှု၊ ဆရာဦးမာဃ၊ ဘာ
 နန်းညွန့်ဆွေ၊ အဘွားဒေါ်ကြည်ဦး၊ ဆရာ ရန်နိုင်ဆွေ၊ ဆရာလှသမိန်၊ ဂီတနက်သန်

mgyoe.com

ဦးအုန်းလွင်၊ မြင်းခြံမှ ဗိုလ်မှူးသိန်းအောင်(ငြိမ်း) စသူတို့ရဲ့ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် ငွေရတုပွဲကြီး ရုပ်လုံးကြွလာပါတယ်။

မြန်စာပြန်အသင်းကြီးက ဂုဏ်ပြုစာစဉ် (၁၆) အနေနဲ့ 'ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း- စာပေနှင့် ဂီတ' စာအုပ်ကို အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ထုတ်ပေးတယ်။ ငွေရတုလွန် နှစ်နှစ်ကျော် (၂၂.၁၂.၇၉) နေ့ ရန်ကုန်မြို့၊ ဂန္ဓိခန်းမဆောင်ကြီးမှာ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း ဂုဏ်ပြုပွဲကြီးကို မြန်စာပြန်ကပဲ ကြီးမှူးကျင်းပပေး ပါတယ်။

ဒီအခမ်းအနားကလည်း အဆင်ပြေပြေ ချောချောမွေ့မွေ့နဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာ တယ် မထင်ပါနဲ့။ အနှောင့်အယှက်အမျိုးမျိုး၊ အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးနဲ့ ကြုံခဲ့ရပါ သေးတယ်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်ကတည်းက သဘောကွဲလွဲခဲ့ကြတဲ့သူတွေ တစ်ယောက်မှ မပူးပေါင်း၊ မပါဝင်ကြပါဘူး။ ဒါဟာလည်း ကိုစောညိန်းရဲ့ ကံကြမ္မာတစ်ခု။

အခမ်းအနားမှာ သဘာပတိဖြစ်တဲ့ ဆရာကြီးဦးမာဃက အမှာစကား ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်းကို ဘာကြောင့် ဂုဏ်ပြုပွဲ ကျင်းပပေးခဲ့ တယ် ဆိုတာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြတယ်။

ကိုစောညိန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ စာပေပြန့်ပွားရေးအသင်းက အောက်ပါအတိုင်း ယုံကြည်ချက်တစ်ခု အခိုင်အမာ ချမှတ်ခဲ့ပါတယ်။

- “- ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်းသည် တစ်ခေတ်တွင် တစ်ယောက် ပေါ် ပေါက်သည်ဟု ဆိုသော ရှေးစကားအတိုင်း ပြည်ထောင်စုခေတ် တစ်ခေတ်တွင် ထူးထူးခြားခြား ပေါ်ပေါက်လာသည့် အနုပညာရှင် တစ်ဦး ဖြစ်ခြင်း၊
- မြန်မာ့ဂီတနယ်တွင် အလိုက်စာဆို မဟုတ်ဘဲ အထွင်စာဆိုဖြစ်၍ မြန်မာမှု၊ မြန်မာဟန်မပျက် ဆန်းသစ်သော တီးလုံးတေးသွားဟန်ကို တီထွင်နိုင်ခြင်း၊
- သူ၏ သီချင်းများတွင် အသံ၏ စွမ်းပကားကိုသာ အားကိုးအားထား မပြုဘဲ ဂုဏ်မြောက်သည့် စာပေအစီအကုံး၊ အနှုန်းအဖွဲ့များ ပါရှိ သည်ကို တွေ့ရှိရခြင်း၊
- ထို့ပြင်လည်း သူ၏ သီချင်းများသည် သီချင်းမည်ကာမတ္တ မဟုတ်မူ ၍ ဆန်းသစ်သည့် တိုးတက်သော အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆများကို တွေ့ရှိရခြင်း။

- ဂီတနက်သန်ကိုစောညိန်း ကိုယ်တိုင်လည်း ကာတွန်းဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ သတင်းစာဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သည့်အပြင် စာရေးဆရာ တစ်ဦး အဖြစ်ဖြင့် ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်၊ ဆောင်းပါး၊ ကဗျာများစွာတို့ကို ရေးသားသွားခြင်း....

စသည့် စသည့် အကြောင်းများကြောင့် ပြည်ထောင်စုခေတ်တွင် ပေါ်ပေါက်လာသည့် များစွာသော သီချင်းရေးဆရာများ အနက်မှ 'တစ်ခေတ်တွင် တစ်ယောက်' ရွေးကောက်ထုတ်နုတ်၍ ဂီတနက်သန်ကိုစောညိန်းအား ပြည်ထောင်စုခေတ် ဂီတစာဆိုတစ်ဦးအဖြစ် ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။

ဤသို့အားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ စာပေပြန့်ပွားရေးအသင်းသည် ဂုဏ်ပြုသင့်၊ ဂုဏ်ပြုထိုက်သူတစ်ဦးကို တိမ်မြုပ်နေရာမှ ပြန်လည်ဖော်ထုတ် တင်ပြနိုင်ခြင်းအတွက် စာပေတာဝန်တစ်ရပ်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းရွက်နိုင်ပြီဟု ဆိုရမည် ဖြစ်ပါသတည်း။”

၂၀၀၂ ခုနှစ်မှာ ဂီတနက်သန်ကိုစောညိန်း ကွယ်လွန်ခဲ့တာ နှစ် (၅၀) ပြည့်တယ်။ ရွှေရတုအခမ်းအနား ကျင်းပနိုင်ဖို့ ၂၀၀၁ ခုနှစ်ကတည်းကစပြီး စိုင်းပြင်းကြတယ်။ ရွှေရတုကျင်းပရေး ကော်မတီဖွဲ့စည်းပြီး အစည်းအဝေးတွေ အကြိမ်ကြိမ် လုပ်တယ်။ ကိုစောညိန်း ပုံတူရုပ်တုထုပြီး အမျိုးသားပြတိုက်ကို လှူမယ်၊ စာတမ်းဖတ်မယ်၊ အထိမ်းအမှတ်စာအုပ် ထုတ်မယ်၊ ဂီတဆည်းဆာပွဲ ခမ်းခမ်းနားနား လုပ်မယ် စသည်ဖြင့်ပေါ့လေ။

၂၀၀၂ ခုနှစ် ရွှေရတုအမိ အချိန်ကိုက်အပြီး ဆောင်ရွက်ကြမယ်လို့ ရည်မှန်းထားပေမဲ့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အဆင်မပြေဖြစ်ပြီး ဘာတစ်ခုမှ ဖြစ်မလာဘူး။ ဆိုးလိုက်တဲ့ ကိုစောညိန်းရဲ့ ကံ။ ကွယ်လွန်ပြီး နှစ် ၅၀ ကျော်ထိတိုင် မကုန်နိုင်ရှာသေးဘူး။ ဒီကော်မတီထဲမှာ ကျွန်တော်လည်း အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးအဖြစ် ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာလည်း တာဝန်ရှိပါတယ်။ စိတ်မကောင်းပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ ဝမ်းသာစရာတစ်ခု ရှိပါတယ်။ ကိုစောညိန်း ကွယ်လွန်ခြင်း နှစ် ၅၀ တင်တင်ပြည့်တဲ့ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၃၁ ရက်နေ့မှာ ကိုစောညိန်း မိသားစုက ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ အမှတ်တရ ရည်စူးပြီး အလှူအတန်းလုပ်တယ်။ ညီဖြစ်သူ ဦးလှဝေ(ဦးနီ) က ပေါင်းတည်မှာ ရှိတဲ့ ဘိုးဘွားရိပ်သာမှာ ဘိုးဘွားတွေ

ကို ထမင်းကျွေး လှူဒါန်းပြီး ကိုစောညိန်းကို အမျှဝေတယ်။ ကိုစောညိန်း နေထိုင် သွားရာ အမှတ် (၇၃)၊ ပိတောက်ပင်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်နေအိမ်မှာ တူမဖြစ်သူ ဒေါ်ထားထားရီက အထိမ်းအမှတ်ပွဲ အလှူအတန်း လုပ်ပါတယ်။ သံဃာတော်တွေ ပင့်၊ အရုဏ်ဆွမ်းကပ်၊ သင်္ကန်း အစရှိတဲ့ လှူဖွယ်ဝတ္ထုတွေ ဒါနပြုပြီး ကောင်းမှု ကုသိုလ် ရည်စူးတယ်။ စာပေနယ်၊ ဂီတနယ်နဲ့ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းတွေကို ဖိတ်ကြား ကျွေးမွေးတယ်။ တစ်ပိုင်တစ်နိုင်၊ တစ်ထိုင်ပွဲလေး လုပ်ပြီး ဆိုကြ၊ တီးကြ ပါတယ်။ ကုန်ကျငွေ နှစ်သိန်းကျော်၊ သုံးသိန်းလောက် ရှိခဲ့ပေမဲ့ ဘယ်သူ့ဆီကမှ တစ်ပြားတစ်ချပ် အကူအညီ မယူခဲ့ပါဘူး။ ကိုစောညိန်း သီချင်းတွေ ရောင်းရတဲ့ အနုပညာကြေးနဲ့ မိသားစု ချွေးနှံစာ ပေါင်းပြီး ဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အောင်အောင်မြင်မြင်ပဲ ပြီးခဲ့တယ် ဆိုပါတော့။

ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း ကွယ်လွန်ခြင်း နှစ် (၅၀) ရွှေရတုနှစ်ဟာ နှစ်နှစ်ကျော်ကျော် ကြာလာပြီဖြစ်ပေမဲ့ အထိမ်းအမှတ်စာအုပ်လေး တစ်အုပ် တောင် ဖြစ်မလာရှာဘူး။ ဒါနဲ့ မူလတာဝန်ယူထားတဲ့ အသင်းကို အကြောင်းကြား ပြီး ကိုစောညိန်းမိသားစုက စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးကိစ္စကို ကိုယ့်အစီအစဉ်နဲ့ကိုယ် စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်ရဲ့ မျိုးဆက်တွေ လုပ်နေတဲ့ ‘ကံ့ကော်ဝတ်ရည်’ စာပေနဲ့ ဆက်မိရာက စိတ်တူ၊ ကိုယ်တူ၊ ဝါသနာတူနဲ့ ဒီစာအုပ် အတွက် လုံးပန်းကြပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ကိုစောညိန်း အမှတ်တရ စာအုပ် တစ်အုပ် အောင်အောင်မြင်မြင် ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါပြီ။

အားလုံးကို နိဂုံးချုပ်ပါမယ်။ ကိုစောညိန်းဟာ နေသွားရတဲ့ လူ့ဘဝ ခဏတာလေးမှာ ဆူးခင်းထားတဲ့ ခယောင်းလမ်းပေါ် လျှောက်ခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးမှာ ကျော်ကြားမှု၊ အောင်မြင်မှု ရခဲ့ပါတယ်။ ယနေ့ထက်ထိတိုင်အောင် ပါပဲ။ သူ့သီချင်းတွေ ဆိုကြ၊ တီးကြ၊ နားထောင်နေကြရသမျှ ကာလပတ်လုံး သူ့ကို လည်း သတိရ လွမ်းဆွတ်နေကြဦးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုစောညိန်း ကွယ်လွန်တဲ့ (၂၅) နှစ်ပြည့်၊ ငွေရတုကို ငွေရတုလွန်ပြီး နှစ်နှစ်ကျော်ကြာမှ ကျင်းပဖြစ်တယ်။ အနှောင့်အယှက်၊ အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးကြား ကနေ ဂီတဂုဏ်ပြပွဲ လုပ်ဖြစ်ပြီး အထိမ်းအမှတ်စာအုပ် ထုတ်ဖြစ်တယ်။ နောက်ဆုံး တော့ အောင်မြင်တာပါပဲ။

၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ရွှေရတုကာလအတွင်းမှာလည်း အဆင်မပြေမှု၊ အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးနဲ့ ထပ်တွေ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဘာ နန်းညွန့်ဆွေနဲ့ အဘွား

mgyoe.com

ဒေါ်ကြည်ဦးကို အကြောင်းစုံပြောပြတော့ အဘက “မောင်သိုက်ရေ၊ ကိုစောညိန်းက ၃၁ ရက်နေ့မှာ မွေးပြီး ၃၁ ရက်နေ့မှာ ဆုံးတယ်။ လေးဂဏန်းသမားလို့ ပြောလို့ရတယ်။ အင်္ဂါသားကလဲ ဖြစ်နေပြန်တော့ ဒေါသသင့်ရှာတယ်နဲ့ တူပါတယ်ကွယ်။ ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါ ဆိုသလို ‘စောညိန်း’ ဆိုတော့ စောစော ငြိမ်းခဲ့ရတယ်။ သူ့ခမျာ ကံဆိုးရှာတယ်ကွယ်” ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို ပြောပါတယ်။

မှန်ပါတယ်။ ကိုစောညိန်းဟာ သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေတုန်းမှာသာမက ကွယ်လွန်ပြီး နှစ် ၅၀ ကျော်သည့်တိုင် ကံမကောင်းရှာပါဘူး။ သူ့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆောင်ရွက်မယ် ကြံတိုင်း အဆင်မပြေဖြစ်တာက များတယ်။ ‘xxx ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြစ်လည်း xxx မတင်လိုပေxxx’ ဆိုတဲ့ စာသားကလေးကိုပဲ ညည်းပါရစေ။ နောက်ဆုံးတော့ ကိုစောညိန်းရဲ့ ကံကြမ္မာစေရာပဲ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြစ်မတင်ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ဖြည့်စွက်ပါရစေ။ ကိုစောညိန်းနဲ့ ပတ်သက်ရင် အခက်အခဲတွေ ဘယ်လောက်ရှိရှိ နောက်ဆုံးတော့ အောင်မြင်တာပါပဲ။ အခုလည်း အမှတ်တရစာအုပ် ထွက်လာနိုင်ခဲ့ပြီ။

ဂီတနက်သန်ကိုစောညိန်းရဲ့ မျိုးဆက်တစ်ဦးအနေနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုစောညိန်းရဲ့ သီချင်းတွေကို ရင်ထဲ၊ နှလုံးသားထဲမှာ အစဉ်အမြဲ သိမ်းထားပြီး ရူးသွပ် မြတ်နိုးခဲ့ရတဲ့ သူ့ပရိသတ်တစ်ဦး အနေနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော့်မှာ တာဝန်နှစ်ရပ် ကြွေးတင်ခဲ့ရပါတယ်။ တစ်ခုက ရွှေရတုအမှတ်တရစာအုပ် ထွက်နိုင်ဖို့၊ ဒုတိယက ဂီတဆည်းဆာပွဲ အောင်အောင်မြင်မြင် ကျင်းပနိုင်ဖို့၊ အခု ပထမကြွေးတော့ ဆပ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ ဂီတဆည်းဆာပွဲ ဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့တော့ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းအားနဲ့ စွမ်းနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ကိုစောညိန်းကို ချစ်ကြတဲ့၊ မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားကြတဲ့ စိတ်ဝင်စားသူတွေရဲ့ အနုပညာအား၊ လူအား၊ ငွေအားတွေသာ ပူးပေါင်းပါဝင်နိုင်ခဲ့ရင် တစ်နေ့ အကောင်အထည် ပေါ်မှာပါ။ ပါဝင်ပူးပေါင်းကူညီကြဖို့လည်း ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။

‘ဆန္ဒဝတော ကိနာမ ကမ္မံ န သိဇ္ဈတိ’ လို့မြတ်စွာဘုရား ဟောပါတယ်။ အဓိပတိတတ်တဲ့ ဆန္ဒသာ ဆောင်ရင် တစ်နေ့ အောင်မြင်ရမှာပါပဲ။ ကျွန်တော် ဒီကြွေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နေ့စဉ်ခေါင်းထဲမှာ ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်တော် တင်ပြခဲ့ပြီးပြီပဲ။ ကိုစောညိန်းနဲ့ ပတ်သက်လာရင် နောက်ဆုံးတော့ အောင်မြင်တာပါပဲလို့....။

စောနိုင်ဦး (၆.၁၂.၂၀၀၄)

ရာပြည့်အမှတ်တရ ကျေးဇူးတင်လွှာ

ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်းနှင့် ဂီတနက်သန်အကြောင်း ရေးသားပြုစုထားသော စာအုပ်များကို ကျွန်တော် လက်လှမ်းမီသ၍ ရှာဖွေဖတ်ရှု စုဆောင်းဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ရှုမဝမဂ္ဂဇင်း၌ ရေးသားခဲ့သော ဆရာသန်းဆွေ၏ ‘ချစ်ထံတျာရှင်’ ဝတ္ထုရှည်ကို ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ဦးဘရီနှင့် သမီးများ စာပေက ပထမ အကြိမ်အဖြစ် လုံးချင်းစာအုပ် ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ထိုစာအုပ်သည် ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပထမဦးဆုံး ထွက်ရှိလာသော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊ အေးအေး စာပေတိုက်ထုတ် ‘၂ ခေတ်ပေါင်း ဂီတနက်သန်’ သီချင်းညွှန်ပေါင်းနှင့် သူတို့ဘဝဖြစ်စဉ် စာအုပ်ကို ဂီတနက်သန် သမိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဒုတိယမြောက် အစောဆုံး ထွက်ရှိလာသည့် စာအုပ်အဖြစ် တွေ့ရပါသည်။

ထို့နောက် ၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံ စာပေပြန့်ပွားရေး အသင်း စာစဉ် (၁၆) အဖြစ် စာရေးဆရာကြီး ဘဘနန်းညွှန်ဆွေ တည်းဖြတ်ပြုစု သည့် ‘ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်းစာပေနှင့် ဂီတစာအုပ်’ ထွက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဘဘ နန်းညွှန်ဆွေသည် ကိုစောညိန်းနှင့် ဂီတနက်သန် သမိုင်းကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အပြုစုနိုင်ဆုံး၊ အရေးသားသွားနိုင်ဆုံးသော စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် ကျွန်တော် ရှာဖွေစုဆောင်းတင်ပြသော ‘ဂီတကို ကဗျာမှု ပြုသူ ကိုစောညိန်း’ စာအုပ် ပထမအကြိမ်အဖြစ် ထွက်ရှိလာပါသည်။ ‘ရွှေရတုလွန် အမှတ်တရ ဂီတနက်သန်ကိုစောညိန်း စာစုများ’ အဖြစ် ကံ့ကော်ဝတ်ရည် စာပေ တိုက်မှ စီစဉ်ထုတ်ဝေပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် ဆရာမှော်ဝန်းကြည်မြတ် ရေးသားပြုစုသည့် 'ဂီတနက်သန် ဂန္ထဝင်ရေစီး' စာအုပ် ချမ်းသာစာပေတိုက်မှ ပထမအကြိမ်အဖြစ် ထွက်ရှိလာပါသည်။ ထို့နောက် ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ဆရာကြီး ဒေါက်တာမြင့်ခိုင် (ဥဂျါညို-ဒီပဲရင်း) ၏ အကူအညီဖြင့် ၎င်းစာအုပ် ဒုတိယအကြိမ် ထွက်ရှိလာနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာမှော်ဝန်းကြည်မြတ်ပင် ရေးသားပြုစုသော 'ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်းနှင့် ဂီတနက်သန် မှန်ပြင်ရိပ်' စာအုပ် ယခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလမှာပင် ကိုစောညိန်း ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ထွက်ရှိလာပါသည်။

ယခုတစ်ဖန် ၂၀၂၅ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ကျွန်တော် ရှာဖွေစုဆောင်းတင်ပြထားသော 'ဂီတကို ကဗျာမူပြုသူ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း ရေးသားခဲ့သော စာစုများ' စာအုပ် ထွက်ရှိလာပါတော့မည်။ ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေတိုက်မှ ဂုဏ်ပြုထွက်ရှိလာမည် ဖြစ်သည်။ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်းကိုယ်တိုင် ရေးဆွဲခဲ့၊ ရေးသားခဲ့သော ကာတွန်းနှင့် ပန်းချီကားများ၊ ဝတ္ထုတိုနှင့် ဆောင်းပါးများ၊ ကဗျာနှင့် စာညွှန်းများ၊ ပေးစာနှင့် သီချင်းစာသားများ စသည်ဖြင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ စုစည်းဖော်ပြပေးထားသည်။ ထို့ပြင် ကိုစောညိန်း အကြောင်းမျှသာမက ဂီတနက်သန် သမိုင်းကြောင်းနှင့် ပတ်သက်သော မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ၊ စာရွက်စာတမ်းများ၊ လက်ရေးမူများ၊ သမိုင်းအချက်အလက်များ စသည်ဖြင့် တတ်နိုင်သလောက် ဝေဝေဆာဆာ မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

၂၀၀၂ ခုနှစ် ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း ကွယ်လွန်ခြင်း ရွှေရတုအခမ်းအနားတွင် ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်က 'ဂီတကို ကဗျာမူပြုသူ ကိုစောညိန်း' (Musicalization of Poetry) ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာတမ်းတစ်စောင် ပြုစုဖတ်ကြားရန် ရည်ရွယ်ထားခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ယင်းနှစ်မှာပင် ကင်ဆာရောဂါဖြင့် ဆရာကြီးဘုန်းနိုင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရသည့်အတွက် လွန်စွာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ကိုစောညိန်း၏ ရွှေရတုကို နှုတ်ဆက်သွားသော ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်အားလည်း လွမ်းဆွတ်တုသ ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ၂၀၀၆ ခုနှစ်ထုတ် ရွှေရတုလွန်အမှတ်တရ စာအုပ်တွင် 'ဂီတကို ကဗျာမူပြုသူ ကိုစောညိန်း' ဟု အမည်ပေးခဲ့ပါသည်။

ယခုထွက်ရှိလာမည့် ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ် စာအုပ်အမည်ကိုလည်း ဆရာကြီးဘုန်းနိုင်၏ မတင်သွင်း၊ မဖတ်ကြားလိုက်ရသော စာတမ်းခေါင်းစဉ်ကိုပင် အမှတ်တရ ပြန်လည်ဂုဏ်ပြု ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

‘ဂီတကို ကဗျာမူပြုသူ ကိုစောညိန်း’ ရွှေရတုလွန်စာအုပ်နှင့် ရာပြည့် အထိမ်းအမှတ် စာအုပ်နှစ်အုပ် ဖြစ်မြောက်လာအောင် အကူအညီများ ပေးခဲ့ကြသော ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း၏ ညီဦးလှဝေ ခေါ် ဦးနီ တူမဖြစ်သူ ဒေါ်ထားထားရီ နှင့် ၎င်း၏ခင်ပွန်း ဦးညိုလွင် (ကျွန်တော်၏ မိခင်နှင့် ဖခင်)၊ လမ်းညွှန်မှုများ ပေးခဲ့သည့် ဘဘနန်းညွန့်ဆွေနှင့် အဘွားဒေါ်ကြည်ဦး၊ ကံ့ကော်ဝတ်ရည် စာပေတိုက်မှ ဆရာဦးကျော်ဇင် (ဘုန်းတင့်ကျော်) နှင့် ဇနီး ဒေါ်ဝိုင်းဝိုင်း၊ မြန်မာစာပါမောက္ခ (ငြိမ်း) ဆရာကြီးဦးအောင်သောင်း (ဆရာအောင်နိုင် - လှတောသား)၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက်မှူးဟောင်းဖြစ်သည့် ဒေါ်ခင်နှင်းဦး၊ စာရေးဆရာ တင်နိုင်တိုးတို့အား ကျေးဇူးဥပကာရ အထူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ် ပါသည်။ စာမူကြမ်းများ စာအုပ်ဖြစ်လာသည်အထိ ပံ့ပိုးကူညီပေးခဲ့ကြသော ကိုဇူးကျော်နှင့် ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေတိုက်မှ မနှင်းဆီတို့၏ ကျေးဇူးတရားကိုလည်း မေ့ထားလို့ မရနိုင်ပါ။ ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူအားလုံးအား ကျေးဇူးအထူး တင်ရှိပါသည်။ အမည်နာမများ ကျန်ရှိခဲ့လျှင် မေတ္တာရှေ့ထား၍ နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးကြပါရန် အနူးအညွတ် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ် ဂုဏ်ပြုကြီးပမ်းဆောင်ရွက်ချက် မှန်သမျှသည် တစ်ခေတ်တွင်တစ်ယောက် ထွန်းပေါက်ခဲ့သော ပါရမီရှင် ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်းအား နှမြောတသ ကန်တော့လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

မေတ္တာရည်လျက် ...
 စောနိုင်ဦး
 ၄.၃.၂၀၂၅ (အင်္ဂါနေ့)

၁၆ နှစ်အရွယ်

၂၃ နှစ်အရွယ်

၂၄ နှစ်အရွယ်

၂၅ နှစ်အရွယ်

ဂိတနက်သန် ကိုစောညိုနိုး
(၁၉၅၅-၁၉၅၆)

A DAY IN A LIFE OF A CROW AS TOLD BY ITSELF.

~~Last~~ ^{last} night I woke up ~~in the~~ ⁱⁿ early morning and cawed loudly with my companions. Being hungry, I flew away to look for food, and reached a house in which a woman was preparing to cook some curry.

I waited for a long while outside the house as I wanted to have some food. Just then the child of that woman fell down along the stairs; so she had no sooner run to him than I flew down there and made off with some meat.

While I was eating it, a boy came out from the house and he threw stones at me. Fortunately ^{the stones} he missed; and I flew to a big tree near the pagoda.

As it was becoming rather hot, I rested on its branches till the evening. Being hungry again, I flew to the market.

On the road, I saw a man holding a piece of food in his hand. While he was speaking with another man, I snatched it suddenly from his hand and flew away as fast as I could. He was very angry but could do nothing to me.

Then I went to a stream to take a bath with my comrades. I was much pleased at that; but my happiness was not completed, because my wife was left to look after our children who wanted constant care of their mother.

It approached to be dark, all of us returned to our ~~roosts~~ ^{roosts}. As for me, some meat was brought for my wife. Although that time was ~~shot~~ ^{shot}, we were very glad to live with our family. Then ^{becoming} quite dark, all of us slept together on the tree.

ဂီတနက်သန် ကိုစောညိုနန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

မြင်းခြံမြို့နယ်၊ နွားထိုးကြီးအပိုင်၊ ရွာသာယာရွာ၌ အဘ ဦးမောင်ကြီး၊ အမိ ဒေါ်တင့်တို့မှ ၁၂၈၆ ခုနှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၈ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ (၃၁-၃-၁၉၂၅) တွင် ကိုစောညိုနန်းအား မွေးဖွားခဲ့သည်။

အဘ ဦးမောင်ကြီးမှာ အောက်မြန်မာနိုင်ငံ ပဲခူးခရိုင်၊ အုန်းနှံအပိုင်ခရီးရွာဇာတိ ဖြစ်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးစီးသည့် ကျောင်းတွင် စာသင်၍ ခုနစ်တန်းအောင်သည်။ ထိုကျောင်းမှာ ဆရာလုပ်၍ စာသင်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် ကျွဲအကောင် ၄၀ နှင့် ဒေးဒရဲမြို့နယ်ဘက်သို့ သွားကာ လယ်သစ်တိုး၍ လယ်လုပ်သည်။ ငါးနှစ်စမ်းသပ်လုပ်ကြည့်ရာ မအောင်မြင်ဘဲ ရှုံးသဖြင့် ကျန်သည့် ကျွဲ ၁၂ ကောင်ကို ဘေးမဲ့လွတ်ပစ်ခဲ့ပြီး အညာသို့ တက်၍ ပွဲစားလုပ်ကြည့်သည်။

အမိ ဒေါ်တင့်၏ ဖခင်မှာ ခြောက်ဌာနပိုင်သည့် တိုက်ပိုင်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်၍ သမီးကလေးအား လွန်စွာ ချစ်ခင်သည်။ ငယ်စဉ်က ရာထူးရာခံရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များက လာရောက် စကားကမ်းလှမ်းကြသော်လည်း ဒေါ်တင့်က စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိသဖြင့် အသက် ၃၀ ကျော်သည့်တိုင် အပျိုကြီးအဖြစ်နှင့် နေလာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ပွဲစားဦးမောင်ကြီးနှင့် တွေ့သောအခါ ပါရမီရေစက်ကြောင့်ပင်လော့ မသိ၊ ဦးမောင်ကြီးသည် အိမ်ထောင်ပျက်တစ်ဦးဖြစ်၍ သမီးကလေးတစ်ယောက် ရှိကြောင်း သိလျက်နှင့်ပင် မေတ္တာမျှကာ အိမ်ထောင်ရက်သား ကျခဲ့ပေသည်။

ဦးမောင်ကြီး၊ ဒေါ်တင့်တို့သည် ရွာသာယာတွင် နေ၍ ဆီကြိတ်စက်နှင့် ပြောင်းရိုးစဉ်းစက်များကို လုပ်ကိုင်ကာ စီးပွားရေး ချောင်လည်ခဲ့ကြသည်။ ယင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ဒေါ်တင့်က ဦးဆောင်၍ လုပ်ကိုင်ရသည်။ ဦးမောင်ကြီးကမူ တိရစ္ဆာန်မွေးမြူခြင်းကို ဝါသနာပါသည်။ ကြန်အင်လက္ခဏာ ကောင်းသည့် မြင်းမကလေး တစ်ကောင်ကို ရရှိထားရာ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် ပြုစုယူယ နေလေ့ ရှိသည်။ ထိုမြင်းမကလေးကို မန္တလေးသို့ တက်၍ ပြိုင်ပွဲဝင်ကြည့်ရာ ပွဲတိုင်း နိုင်သဖြင့် 'မန္တလာသန်း' ဟု အမည်မှည့်ထားသည်။

ကိုစောညိန်းအား ဖွားမြင်ပြီး တစ်နှစ်ကျော်လောက်တွင် ဆီကြိတ်စက်ကို မီးလောင်သဖြင့် စီးပွားရေးအခက်အခဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဦးမောင်ကြီးမှာမူ မြင်းမကလေး မန္တလာသန်းကို ယူ၍ ပြည်မြို့ မူယာပင်ရပ်သို့ သွား၍ နေကာ ပြိုင်ပွဲသွင်းရာ ပွဲတိုင်း လိုပင် နိုင်လေသည်။ မူယာပင်ရွာတွင် ငှက်ဖျားရှိသဖြင့် ဦးမောင်ကြီးအား ငှက်ဖျားစွဲ လေသည်။ ဦးမောင်ကြီးသည် မြင်းမကလေးကို ယူ၍ ရန်ကုန်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင် မြင်းပွဲနှင့် ဆက်သွယ်၍ စွဲအောင် ကြိုးစားမည်ဟု အားခဲထားစဉ် ငှက်ဖျားက အတော် ဒုက္ခပေးတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်တင့်ထံသို့ သံကြိုးရိုက်၍ မှာသော်လည်း မပေါ်လာသဖြင့် လူလွှတ်၍ ခေါ်ခိုင်းမှ ဒေါ်တင့်သည် သားနှင့်အတူ လိုက်လာ၍ ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း ဂျူဗလီဟောရုံ၏ အနောက်ဘက်က ကွက်သစ်တွင် နေထိုင်ကြသည်။ မန္တလာသန်းကို အကြောင်းပြု၍ ပြိုင်မြင်း လေးကောင်အထိ မွေးကာ ဦးမောင်ကြီးသည် မြင်းထရီန်နာ အလုပ်ကို လုပ်လေ တော့သည်။ စီးပွားရေးမှာမူ မချောင်လည်လှပေ။ ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇွန်လတွင် သားငယ် မောင်လှဝေကို ဖွားမြင်သည်။

ကိုစောညိန်း အရွယ်ရောက်လျှင် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း ၂၁ လမ်းရှိ ဦးဘိုးအေး၏ မြန်မာကျောင်းတွင် ထားသည်။ ထိုကျောင်းတွင် သတ္တမတန်း အောင်သောအခါ သရက်တောကျောင်းတိုက် အတွင်းရှိ ဦးပရမ၏ တိုင်းရင်း ဘာသာကျောင်းတွင် ဆက်၍ ထားရာ ၁၀ တန်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ငယ်စဉ်ကပင် စာပေ၊ ကဗျာ၊ ဂီတကို ဝါသနာပါသည်။ တိုင်းရင်းဘာသာကျောင်းတွင် နေရသော ကြောင့် မြန်မာစာ တော်သည်။ အသက် ၁၄ နှစ် အရွယ်ကပင် လေးလုံးစပ်ကဗျာ၊ ဒွေးချိုး၊ လေးချိုး၊ ရတုများကို ရေးတတ်နေလေပြီ။ ပန်းချီကိုလည်း ဝါသနာပါ၍ ငယ်စဉ်ကပင် ပုံတူပန်းချီကားများ၊ ရှုခင်းပုံများကို ရေးဆွဲသည်။ ပန်းချီဆရာများ ထံသို့ သွားရောက်မေးမြန်းလေ့လာပြီး ပန်းချီဆွဲနည်း စာအုပ်များကို ကြည့်ကာ

ရေးဆွဲနေတတ်သည်။ ကာတွန်းဆွဲနည်းကိုလည်း ဝါသနာပါ၍ ကာတွန်းပုံများကို ဆွဲနေလေ့ ရှိသည်။ ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် စတည်တည်ထောင်သည့် ကာတွန်းရုပ်စုံ စာစောင်မှ ကာတွန်းပြိုင်ပွဲ ပြုလုပ်ရာ ကိုစောညိန်းသည် အသက် ၁၄ နှစ်အရွယ် နှင့် ပြိုင်ပွဲဝင်၍ ပထမဆုကို ရခဲ့သည်။ ထိုပုံမှာ အရုပ်ဆွဲနေသော ကလေး၏ ပုံ ဖြစ်သည်။ ကလေးတစ်ယောက်က အရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်ကို ကြိုးနှင့်ချည်၍ ဆွဲသွားနေပုံ ဖြစ်သည်။ ထိုအတွက် သူ့အား ငွေကိုးကျပ် ဆုချီးမြှင့်ခြင်း ခံရသည်။

ထို့နောက် အလွန်ရှော်သော ဗန္ဓုလ၏ ပုံ၊ ထို့နောက် ဂဲဩမေတြီ ပြိုင်ပွဲများ ပုံများကို ဆက်၍ ပြိုင်ရာ သုံးကြိမ်ဆက်တိုက် ဆုရသဖြင့် ကိုစောညိန်း အား နောင်တွင် ပြိုင်ပွဲမဝင်စေတော့ဘဲ ကာတွန်းရုပ်စုံတွင် အမြဲတမ်း ရေးဆွဲရန် ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ မောင်ကျဘမ်း အခန်းကို တာဝန်ယူ၍ ရေးဆွဲရသည်။ တစ်ခါ တစ်ရံတွင် ကာတွန်းရုပ်စုံကို ထုတ်ဝေသူ ကိုညီညီ (သမာဓိ) ၏ ဗလကြီး အခန်း အတွက်လည်း ကူ၍ ရေးပေးရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဆောင်းပါး၊ ဝတ္ထုတို များလည်း ရေးသည်။ ကလောင်အမည်များမှာ ကြယ်နီ၊ စောနိုင်၊ လဲ့လဲ့ဝင်း ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုတွင် စာရေးဆရာ မြို့မဘုန်းကြွယ်နှင့်လည်း ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့လေ သည်။

အသက် လေးနှစ်နှင့် ငါးနှစ်သားလောက်က စ၍ သီချင်းဆို ဝါသနာပါ သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ယောက်တည်း ငေးလျက် သီချင်းသံလိုလို ညည်းတွား၍ နေတတ်သည်။ ကျောင်းသားအရွယ် ရောက်လာသောအခါတွင် လူပုံဟန်က ပိန်ပါးပါး၊ ခပ်နွဲ့နွဲ့ ရှိသဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံ ပုဆိုးစကို ဆွဲ၍ မင်းသားကြီးဟန်မျိုး လုပ်ကာ သီချင်းဆိုလျှင် လူကြီးမိဘများက သဘောကျကြသည်။ အသက် ၁၂ နှစ် လောက်တွင် လက်ဖက်ခြောက် ရောင်းသည့် သုံးထပ်သား သေတ္တာကလေးကို ယူလာ၍ တစ်ဖက် ရှူးသွားအောင် ပြုပြင်ကာ ဘင်ဂျီကြိုးများ တပ်၍ တီးလေ သည်။ လူကြီးများက သဘောကျသဖြင့် တယောပြား တစ်လက်ကို ၁၂ ကျပ်ပေး၍ ဝယ်ကာ သူ့အား ပေးလိုက်ရာ လွန်စွာ ဝမ်းသာသွားလေသည်။ ဂီတာ ဦးစိမ်းမောင် နှင့်တကွ ဂီတဆရာကြီးများထံသို့ သွားရောက်မေးမြန်း သင်ကြားသည်။ ဂီတ တီးဝိုင်းများကို တွေ့လျှင် မထတမ်းထိုင်၍ နားထောင်နေတတ်သည်။ ပြီးလျှင် အတုခိုး၍ တီးလေ့ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ငယ်စဉ်ကစ၍ တယော၊ ဘင်ဂျီ၊ မယ်ဒလင် များကို တီးတတ်ခဲ့သည်။

ဆယ်တန်းအောင်ပြီးနောက် ကာတွန်းရုပ်စုံတွင်ပင် ပန်းချီခွဲခြင်း၊ ဆောင်းပါး၊ ဝတ္ထု၊ ကဗျာရေးခြင်းများကို စမ်းသပ်ရေးသားနေစဉ်တွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်လာလေသည်။ ကိုစောညိန်းတို့ မိသားစုသည် ခရမ်းမြို့ဘက်သို့ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ကြရသည်။ ရောက်ရာအရပ်တွင်ပင် မိခင်ဖြစ်သူက ဈေးရောင်း၍ ဝမ်းစာရှာခဲ့ရသည်။ ဦးမောင်ကြီး မွေးထားသည့် မြင်းလေးကောင်ကိုမူ ဗမာ တပ်မတော်သို့ ပေးလှူလိုက်လေသည်။

ကိုစောညိန်းသည် ခရမ်းတွင် နေစဉ် ရေလုပ်သားကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သူ ဦးငွေစိုးနှင့် တွေ့သည်။ ဦးငွေစိုးသည် ကျားပါးစပ်ထောင်၍ ငါးဖမ်းသည့် အလုပ် ကို လုပ်ရာ တံငါတဲကလေးသို့ လိုက်၍ အတူအိပ်ရင်း တယော၊ မယ်ဒလင်နှင့် သီချင်း သင်ရသည်။ ထိုအခါ တယောပြားကလေး ပျက်စီးသွားပြီဖြစ်၍ ဦးငွေစိုး ထံရှိ ဟွန်းတယောနှင့် လေ့ကျင့်ရသည်။ ကိုစောညိန်းသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်း၌ နေလာသူပီပီ ကံငါးပါးကို လုံအောင်ထိန်းသည်။ ငါးဖမ်းသည့် အလုပ်ကို စိတ်မပါသော်လည်း ဦးငွေစိုးထံမှ ဂီတပညာကို လိုချင်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံကာ သွားရောက်လေ့လာသည်။ ကိုစောညိန်းသည် သူတစ်ပါးအသက် ဆိုလျှင် ငါး၊ ဖား၊ ပုစွန်တို့ကိုပင် သတ်လေ့ မရှိ။ အရက်သေစာကိုလည်း လုံးဝ မသောက် တတ်ပေ။

ဂျပန်ခေတ် အခြေအနေ မှန်သွားသောအခါတွင် ကိုစောညိန်းသည် တောမှာ မနေလို၊ မြို့သို့ တက်လာ၍ ကြည့်မြင်တိုင်ဘက်တွင် နေသည်။ ကြည့်မြင် တိုင် ဦးဘိုးထူးလမ်း၊ အမှတ် (၁) တွင် ကိုစောညိန်း၏ အစ်မဖြစ်သူ မတင်ညွန့်တို့ နေကြသည်။ ထိုအိမ်ရှိ အဒေါ်ဖြစ်သူ ဒေါ်တရုတ်မက သီချင်းဆိုခြင်း အလုပ်ကို မနှစ်သက်သဖြင့် ကိုစောညိန်းသည် သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတွင် စု၍ နေခဲ့သည်။ ကြည့်မြင်တိုင် ကမ်းနားဈေးရှေ့ ဘတ်စ်ကားဂိတ် တွင် ကွမ်းယာ၊ ဆေးလိပ်များကို ဗန်းနှင့်လွယ်၍ ရောင်းသည့် အလုပ်ကိုပင် လုပ်ခဲ့ သည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ရင်း ကြည့်မြင်တိုင် အာရှလူငယ် အစည်းအရုံးတွင် ဝင်၍ ကူညီသည်။ ကြည့်မြင်တိုင် တစ်ဖက်ကမ်းမှ သိုင်းဆရာကြီး တစ်ဦးကို ပင့်ဖိတ်၍ သိုင်းသင်ကြသည်။ ထို့နောက် ဆရာ ဦးပြေသိမ်း၊ ဦးချစ်သန်းတို့နှင့် ဆက်သင်ရာ ဆရာဖြစ်လက်မှတ်ရသည်။ ညညတွင် စု၍ တီးကြ၊ ဆိုကြသည်။ တစ်နေ့တွင် ကြည့်မြင်တိုင်ဘက်သို့မဟာမိတ်လေယာဉ်ပျံများက လာရောက်ပျံချရာ ကိုစောညိန်း

သည် ကွမ်းယာဗန်းကလေးကို ခေါင်းပေါ်တင်၍ မြောင်းထဲသို့ ဆင်းနေခိုက် အနီးကပ်၍ ဗုံးဆန်တွေ ကျလာသဖြင့် ကြောက်လန့်သွားသည်။ သို့နှင့် ရွှေတိဂုံဘုရားမြောက်ဘက် သွေးဆေးကန်ကျောင်းရှိ မြို့မ ဘုန်းကြွယ်တို့နှင့် သွား၍ နေခဲ့လေသည်။ ထိုနောက် ကျန်းမာရေး မကောင်းသဖြင့် မိဘများရှိရာ ခရမ်းမြို့သို့ ပြန်၍ ဆေးဝါးကုသခံရင်း အနားယူနေခဲ့သည်။ သို့နှင့်ပင် ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးကြီး ပြီးဆုံးခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံကို စက္ကူဖြူစီမံကိန်းအတိုင်း အုပ်ချုပ်မည့် ဘုရင်ခံ ဆာဒေါ်မန်စမစ် ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။ နန်းရင်းဝန် ဆာပေါ်ထွန်း ကြီးမှူးသော အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့၍ ဘုရင်ခံ၏ အလိုကျ အုပ်ချုပ်ရေးကို စီမံဆောင်ရွက်လျက် ရှိလေပြီ။

ကိုစောညိန်းသည် တစ်နေ့တွင် ကမ်းနားဘက်သို့ လမ်းလျှောက်ထွက်ရင်း ညနေခင်း၏ ဆည်းဆာအလှကို ကြည့်ရှုနေခဲ့သည်။ ထိုစဉ်တွင် လူတစ်ယောက်သည် မယ်ဒလင် တီးနေသည်။ ထိုလူ တီးနေသည့် အသံကို စိတ်ဝင်စားရင်း သူ့ထံသို့ သွား၍ မိတ်ဖွဲ့ကာ စကားပြောကြသည်တွင် ထိုလူမှာ ဒေးဒရဲမှ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ထိုသူက ကိုစောညိန်းအား ခင်မင်သွားသဖြင့် သူတို့ဆီသို့ လိုက်လာခဲ့ရန် ဖိတ်ခေါ်သည်။

သို့နှင့် ကိုစောညိန်းသည် အသွား တစ်တောင့်တစ်မိုက် ရှိသော ငှက်ကြီးတောင်စားကို ပခုံး၌ လွယ်၍ ပင်နီတိုက်ပုံအင်္ကျီ၊ ရှမ်းဘောင်းဘီ ဝတ်ကာ သိုင်းဆရာအဖြစ်ဖြင့် လိုက်သွားလေသည်။

ဒေးဒရဲအပိုင် လေးရွာသို့ ရောက်သွားသောအခါ သူ၏ အမည်ကို စောရန်နိုင်ဟု ပြော၍ လူငယ်များကို သိုင်းပညာ သင်ပေးနေလေသည်။ တစ်ခါ တစ်ရံ မင်္ဂလာဆောင်၊ အလှူရှိလျှင် စု၍ တီးကြ၊ ဆိုကြသည်။ ထိုအခါ ကိုစောညိန်းသည် တီးတတ်၊ ဆိုတတ်၊ ရေးတတ်သူ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လူငယ်များက ခင်မင်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည့် တော်လှန်ရေးရဲဘော်တို့က ‘လွတ်လပ်ရေးမရလျှင် ဆက်တိုက်မည်၊ ခါးတောင်းကျိုက် မဖြုတ်ကြနှင့်ဦး’ ဟု ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ပြောစကားအတိုင်း အင်္ဂလိပ်အစိုးရ၏ အကဲအလေးကို စောင့်ကြည့်နေသည့် အချိန် ဖြစ်ပေသည်။ ဤအချိန်တွင် ကိုစောညိန်းက သိုင်းဆရာအဖြစ်နှင့် ဝင်လာသောကြောင့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရ၏ သူလျှိုလောဟု သင်္ကာမကင်း ရှိသည်။ စိတ်မြန်သူများက ဖျောက်ဖျက်ပစ်ကြမည်

ကြံသော်လည်း အချို့က တားမြစ်သဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ချောင်းကြီးရွာတွင် ရှိနေသည့် ၎င်းတို့၏ ဆရာဖြစ်သူ ဦးဘဆွေလေး (ရန်ကုန်ဘဆွေ) ထံသို့ ခေါ်လာကြသည်။

ကိုစောညိန်းက သူသည် ဂီတသမားတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း၊ စာရေးဝါသနာပါကြောင်း၊ ကာတွန်းဆွဲကြောင်း၊ သမာဓိ ဦးညီညီ၊ မြို့မဘုန်းကြွယ်တို့နှင့် ရင်းနှီးကြောင်း ပြောပြရာ နောက်ဆုံးတွင် ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြသည်။ သို့နှင့် (ဘုံဝါဒ) ဦးအောင်စိန်က တာဝန်ယူ တည်ထောင်၍ ရန်ကုန်ဘဆွေက ဒါရိုက်တာလုပ်သည့် ပြဇာတ်အဖွဲ့တွင် ကိုစောညိန်းအား ထည့်သွင်း အသုံးပြုခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က စန္ဒရားတီးသူမှာ မောင်ကိုကို (ဂီတလုလင် မောင်ကိုကို) ဖြစ်၍ အလွန်ငယ်သေးသည်။ ကိုညွန့်ကြည် (ယဉ်ကျေးမှုကဇာတ်) က တယောထိုးသည်။ ကိုစောညိန်းသည် တီးဝိုင်းဘက်မှာ လိုအပ်လျှင် ကူ၍ တီးပေးသည်။ ဇာတ်ခုံပေါ်မှာ လိုအပ်လျှင် ဇာတ်ဆောင် ဝင်လုပ်ပေးသည်။ ခဝဲပွင့်ချိန်ပြဇာတ်၊ တာဝန်ပြဇာတ်၊ ကိုပေါ၏ ဂူပြဇာတ်နှင့် စစ်ပြန်ကြီးပြဇာတ်တို့ကို ကပြခဲ့ကြသည်။ ကိုစောညိန်းသည် တာဝန်ပြဇာတ်၊ ကိုပေါ၏ ဂူပြဇာတ်နှင့် စစ်ပြန်ပြဇာတ်တို့တွင် အရေးကြီးသော ဇာတ်ဆောင် နေရာက ဝင်၍ လုပ်ပေးရာ များစွာ သဘောကျကြသည်။

၎င်းတို့ ပြဇာတ်အဖွဲ့သည် ဒေးဒရေမှ ဖျာပုံသို့ ကူးလာ၍ ဖျာပုံတွင် ပါတီရန်ပုံငွေပွဲ ကပြကြလေသည်။ ဖျာပုံတွင် ရဲဘော်မြလှိုင်၏ ကူညီမှုအရ ရန်ကုန်သို့ တက်၍ ကပြရန် စီစဉ်ကြသည်။ သို့နှင့် ရန်ကုန်၊ ဗဟန်းရပ်ရှိ နေသူရိန် ရုံတော်ကြီးသို့ ရောက်လာကြသည်။ အမျိုးသမီး ငါးဦးနှင့် အမျိုးသား ငါးဆယ်ကျော် ပါသည့် ၎င်းတို့အဖွဲ့သည် စစ်ပြန်ပြဇာတ်ကြီးကို ကပြရာ နှစ်ရက်သာ ကရသည်။ ပုလိပ်မင်းကြီးက တားမြစ်သောကြောင့် ပုလိပ်ရုံးကြီးသို့ လိုက်၍ ရှင်းရသည်။ သူတို့ မကြိုက်သော အခန်းကို ပြင်ပေးရသည်။ ထို့နောက် ဆက်၍ ကပြကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် လာ၍ ကြည့်ရှုရာ တော်လှန်ရေးရဲဘော်တို့၏ ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်ရသည့် ဘဝကို တင်ပြသည့် အခန်း ရောက်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင် မျက်ရည်လည်ရသည်ဟု ဆိုသည်။

စစ်ပြန်ပြဇာတ်ကြီးမှာ နာမည်အလွန်ကြီးသွား၍ တိုးမပေါက်နိုင်လောက်အောင် ကြည့်ကြသဖြင့် ပြဇာတ်စ၍ ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် ကြာလျှင် ရုံဖွင့်ပေးရလေသည်။ ၁၀ ရက်လောက် ဆက်၍ ကပြခဲ့ကြသည်။ စစ်ပြန်ပြဇာတ်တွင်

mgye.com

ကိုစောညိန်းမှာ သူကြီးသား စံမြင့်အဖြစ်နှင့် ဒုတိယဇာတ်ဆောင် လုပ်ရသည်။ ထိုစဉ်က သူ၏ ဗိုကေကို ရှည်ရှည်ထား၍ ဘွတ်ဖိနပ်ကြီးကို စီးကာ ရှမ်းဘောင်းဘီ ဝတ်ထားသဖြင့် မိန်းကလေးများက သူ့ကို မျက်စိနှောက်ကြသည်။ ကာတွန်းရုပ် ဟု ခေါ်ကြသည်။ သူသည် အကြောင်းရှိမှသာ စကားပြော၍ ငေးတိငေးတေး ဝိုင်တိဝိုင်တိုင် နေတတ်သည်။ သို့ရာတွင် ဇာတ်ဆောင်လုပ်သည့် နေရာ၊ ဆိုသည့် တီးသည့် နေရာများမှာမူ အလွန်တော်သည်ဟု ချီးကျူးကြသည်။ စစ်ပြန်ပြဇာတ် ကပြီးသည့်နောက် ကိုစောညိန်းသည် ခရမ်းသို့ မပြန်တော့ဘဲ ဦးညီညီတို့၏ သမာဓိသတင်းစာတိုက်တွင် ဝင်၍ စာရေးလုပ်နေလေသည်။ တစ်ဖက်ကလည်း စာရေးဆရာဖြစ်အောင် ကြိုးစားမည်ဟု အားခဲထားသည်။ ဝါသနာပါသည့် တယော၊ မယ်ဒလင်တို့ကိုလည်း တီးမြတ်တီးသည်။ များမကြာမီ ညီဖြစ်သူ ကိုလှဝေ (အနီ) ရောက်လာရာ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည် ဗဟန်း ရွှေဂုံတိုင်လမ်း၊ ရွှေဂုံတိုင် ကျောင်းဝင်းထဲတွင် နေသည့် ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မမြခင်တို့၏ အိမ်တွင် နေ ကြသည်။ မမြခင်တို့၏ ဖခင် ဦးအောင်ကြီးမှာ ခဲစာလုံး၊ ဘလောက်များ ပြုလုပ်သူ ဖြစ်သည်။ ကိုလှဝေကို သတင်းစာ ရောင်းခိုင်းသည်။ မဟန်လျှင် ရုံးတစ်ခုတွင် မင်းစေအလုပ်ကို သွင်းပေးရန် ပြောထားသည်။ ထို့နောက် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် တို့သည် ကျောက်မြောင်း စကြာလမ်းရှိ အဒေါ်တစ်ယောက်၏ အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ကြသည်။ မိမိတို့ဘာသာ ချက်ပြုတ်စားကြသည်။

၁၉၄၈ ခု၊ လွတ်လပ်ရေး ရပြီးနောက် ဇွန်လလောက်တွင် ကိုစောညိန်း၏ မိဘများသည် ရန်ကုန်သို့ လိုက်လာကြ၍ ကြည့်မြင်တိုင် ပိတောက်တန်းတွင် စုစည်းနေထိုင်ကြသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမောင်ကြီးမှာ မြင်းပွဲမှ ပင်စင်လစာငွေ ၃၅ ကျပ် ရသည်။ ကိုစောညိန်း၏ အစ်မ မတင်ညွန့်မှာ မူလတန်းပြ ကျောင်းဆရာမ လုပ်သည်။ ကိုစောညိန်းက သမာဓိသတင်းစာတိုက်တွင် စာရေးလုပ်သည်။ ညီ ကိုလှဝေက သတင်းစာ ပို့သည်။ သို့ဖြင့် သူတို့မိသားစုသည် မြူးခြံစွာ စားသောက် နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

ကိုစောညိန်းသည် မြို့မ ဘုန်းကြွယ်နှင့် ဆက်သွယ်၍ စာရေးဆရာ သန်းဆွေနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သန်းဆွေမှတစ်ဆင့် စာရေးဆရာ မင်းရှင်၊ ကိုတင်ဖေ (အောင်လင်း)၊ ဆရာတင့်တယ်၊ ဆရာသာဓုတို့နှင့်လည်း ခင်မင်ခဲ့ သည်။ သမာဓိ ဦးညီညီနှင့် ဆရာသုခတို့ ပေါင်း၍ တေးချိုချို ပြဇာတ်ကို မြို့တော်

ခန်းမကြီး၌ တင်ဆက်ကပြခဲ့ရာ ပြဇာတ်အဖွင့်တွင် ပိတောက်ပန်းတွေ ပွင့်နေချိန် ဖြစ်၍ ရဲဘော်ကလေး တစ်ယောက်သည် ကင်းစောင့်ရင်း မယ်ဒလင် တီးနေရ မည်။ သီချင်းမှာ နတ်သျှင်နောင် သီချင်းထဲမှ ပိတောက်တွေ ရွှေရည်လူးကြပေါ့လေ အပိုဒ်ကို သီဆိုရမည် ဖြစ်ရာ ထိုနေရာအတွက် လူရှာရင်း ကိုစောညိန်းနှင့် စပ်မိ၍ သူ့ကို ရွေးလိုက်သည်။ ထိုကစ၍ ဆရာသုခက ကိုစောညိန်းအား နှစ်သက်သဘော ကျသွားလေသည်။

ကိုစောညိန်း၏ အသက်မှာ ၂၃ နှစ်၊ ၂၄ နှစ်မျှသာ ရှိသေးသဖြင့် ပညာ ရှာ၍ အားမရနိုင်သေးချေ။ ပန်းချီပညာကို ဆက်လုပ်မည် ကြံမိသော်လည်း မြန်မာ ပန်းချီဆရာကြီးများထဲတွင် ကမ္ဘာက သိသူအချို့ ရှိနေကြပေပြီ။ မြန်မာဂီတပညာရှင် ကြီးများထဲတွင်မူ ကမ္ဘာကသိသူ မရှိသေး။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာက သိသော ဂီတပညာရှင် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားမည်။ မြန်မာ့မူ မြန်မာ့ဟန်နှင့် ကမ္ဘာကို ဖြန့်နိုင်စေရမည်ဟု အားခဲကာ ဆရာရွှေတိုင်အေး၊ စန္ဒရားဆရာမြိုင်၊ စောင်းဦးဘသန်း၊ ဂီတာဦးစိမ်းမောင် တို့ထံ သွား၍ ပညာယူသည်။ သီချင်းကြီးများကို မြန်မာညွန့်ဦးချစ်မောင်နှင့် အမေ ဒေါ်အောင်ကြည်တို့ထံတွင် သင်ယူသည်။ သင်ယူသောအခါ ပတ္တလားနှင့် သီချင်းတက်သည်။ ဇွဲအင်မတန် ကြီးသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အိမ်မပြန်တော့ဘဲ အမေ ဒေါ်အောင်ကြည်တို့ အိမ်တွင်ပင်အိပ်၍ မိုးလင်းလျှင် သီချင်းကို ဆက်ဆွေး နွေးသည်။ ကျေကျေညက်ညက် ရမှ ပြန်သွားလေ့ ရှိသည်။

ထိုအချိန်သည် အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားများ ပြသဆဲဖြစ်၍ အသံထွက် ရုပ်ရှင်ကား နည်းသေးသည်။ ကာဠေးရုံ ဝင်းဝင်းရုံတို့တွင် ပြဇာတ်တွေ လှိုင်လှိုင်ပြ နေချိန် ဖြစ်သည်။ ကိုစောညိန်းသည် ပိုက်ဆံရရေးကို မလိုက်ပေ။ ဂီတကို ပညာ ရပ်တစ်ခုအနေနှင့် လိုက်စားသည်။ ကြေးစားအဖြစ် မခံယူလို။ ထို့ကြောင့် နက်နဲ သော ဂီတပညာကို ရှာဖွေစူးစမ်းသည်။ သင်ယူသည်။ စမ်းသပ်ရေးသားသည်။ မြန်မာ ဂီတစာဆိုထဲတွင် မန္တလေးမြို့မှ ဆရာ မြို့မငြိမ်းကို နှစ်သက်သည်။ လေးစား သည်။ ဆရာမြို့မငြိမ်းသည် မြန်မာ့မူ၊ မြန်မာ့ဟန် မပျက်စေဘဲ ခေတ်ဆန်သော အသံကလေးများနှင့် ဖက်စပ်ကာ မြို့မငြိမ်း၏ မူတစ်ခုဖြစ်အောင် လိုင်းသစ်ထွင် သွားသူ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။

၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလ ၆ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ဆန်းသစ်စ ကာလ ပေါ် အပျော်တမ်းအဖွဲ့မှ သီချင်းများ ထုတ်လွှင့်ရာ နောက်ဆုံးတွင် အဆိုတော်

mgvoe.com

ကိုလှထွန်းက 'ဝသန်ခါဦး' သီချင်းဖြင့် ဖျော်ဖြေခဲ့သည်။ ဆန်းသစ်စအဖွဲ့မှာ စန္ဒရားကိုလှသွင် ဦးဆောင်သော အဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ကိုစောညိန်းသည် သူ့သီချင်းကို ကိုလှထွန်းအား အဆိုခိုင်းရာ ဂီတပညာရှင်များ၏ နားတွင် အတော်ဆန်း၍ သွားသည်။ ထိုသီချင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဂီတာကိုအုန်းလွင်၊ စာရေးဆရာ ကိုမင်းရှင်၊ ကိုအောင်လင်းတို့နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသွားသည်။ ဆန်းသစ်စအဖွဲ့မှပင် 'ငွေဝန်းသော်တာ' သီချင်းကို လွှင့်ပြန်ရာ ဤအခါတွင်မူ ကိုစောညိန်းကိုယ်တိုင် သီဆိုလေသည်။ သူ့အသံသည် အသံကောင်း မဟုတ်သော်လည်း အသံခပ်သေးသေး၊ ခပ်ကျစ်ကျစ်ဖြင့် ဟန်အပြည့်ပါသော အသံဖြစ်သည်။ မှင်မောင်းကောင်းသည်။ သူ့သီချင်းမှာ အသံကောင်းတိုင်းလည်း အော်ဆို၍ မရ၊ အထွေအထွေ အဟန့်အဖြတ်ကလေးတွေနှင့် ဆိုရသည်။ သူ့သီချင်းများကို သီဆိုရာတွင် သီချင်းဆိုနေသည်ဟု သဘောမထားရ၊ ခံစားချက်ကို ပြောနေသည်ဟုသာ သဘောထားရသည်။ ထို့နောက် 'ဆောင်းနတ်မယ်' ၊ 'နွေဦး' သီချင်းများကို ဆက်လက် အသံလွှင့်ခဲ့သည်။

သူသည် ဂီတမိတ်ဆွေများနှင့် တိုင်ပင်၍ အပျော်တမ်းအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့ရန် ညှိနှိုင်းကြရာ အားလုံးပင် သဘောကျသဖြင့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းကြသည်။ အမည်ကို 'ဂီတနက်သန်' ဟု ပေးသည်။ ဘုမ္မိနက်သန် ဆိုသည်မှာ ကောင်းသော ကြန်အင်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည့် မြေဟု အဓိပ္ပာယ်ရကြောင်း ပေါရာဏကထာ အဖြေစာအုပ်များတွင် တွေ့ဖူးသည်။ ထို့ကြောင့် ဂီတနက်သန် ဆိုသည်မှာလည်း ကောင်းသော ကြန်အင်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည့် ဂီတပညာဟု အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူသည်။ စန္ဒရားကိုလှသွင်၊ ဂီတာကိုအုန်းလွင်၊ တယော၊ မယ်ဒလင် ကိုစောညိန်းတို့ တီးကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် တယောသမားကို အခြားမှ ခေါ်သည့်အခါ ခေါ်ရသည်။ ကိုလှထွန်း၊ ကိုသန်းဆွေ၊ ကိုတင်ဖေ (အောင်လင်း)၊ မသန်းမြင့်၊ မစန်းစန်းတင့်၊ လှလှတူးတို့ သီဆိုကြသည်။ ကိုစောညိန်း ကိုယ်တိုင်လည်း မကြာခဏ သီဆိုသည်။

၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာအသင်းက ကြီးမှူး၍ ကာဠေးရုံ၌ နတ်သျှင်နောင်ပြဇာတ်ကို တင်ဆက်ကပြသည်။ ထိုပြဇာတ်အတွက် ကိုစောညိန်းသည် နွေနှောင်းဝသန်နှင့် ရတုဘုရင် သီချင်းနှစ်ပုဒ်ကို ရေးပေးသည်။ သို့သော် မင်းသားလုပ်သူ ရွှေညာမောင်မှာ သူ့သီချင်းကို အချိုးကျအောင် မဆိုနိုင်သဖြင့်

မဆိုတော့ဟု ပယ်လိုက်သောအခါ ကိုစောညိန်းမှာ စိတ်ပျက်ရသည်။ သို့ရာတွင် ဆရာသုခက နွေနှောင်းဝသန် သီချင်းကို အလွန်သဘောကျသဖြင့် သူ ဆိုမည်ဟု ပြောသောအခါ အားတက်ပြန်သည်။

နတ်သျှင်နောင်သည် သူကိုယ်တိုင် ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုး ချစ်ပင်ပျိုးပြီးမှ လက်ထပ်ထိမ်းမြား၍ ယူရသည့် ရာဇဓာတုကလျာနှင့် ခုနစ်လသာ ပေါင်းရသည်။ ဓာတုကလျာ ကွယ်လွန်သဖြင့် စိတ်ပျက်အားလျော့နေသည့်အခိုက် သန်လျင်မှ ငဇင်္ဂါ ခေါ် ဖိလစ်ဒီ ဘရစ်တိုက လာရောက်တိုက်ခိုက် ဖမ်းဆီးသွားသဖြင့် သန်လျင် သို့ ပါရလေသည်။ ဤတွင် ကျန်ရစ်သူ နတ်သျှင်နောင်၏ တပည့် (ဆရာသုခ) က သူ့အရှင် သူ့သခင်ကို တမ်းတလွမ်းဆွတ်သည့် ဇာတ်ဝင်ခန်းတွင် နွေနှောင်းဝသန် သီချင်းကို သီဆိုလိုက်ရာ ပရိသတ်များ ဘဝင်ခိုက်၍ သွားလေသည်။ ဤတွင် ကိုစောညိန်းလည်း နာမည်ရသွား၍ ဆရာသုခလည်း နာမည်တက်သွားလေသည်။ နွေနှောင်းဝသန် သီချင်းကို ဂီတနက်သန်အဖွဲ့မှနေ၍ ဆရာသုခကိုယ်တိုင် အသံ လွှင့်သဖြင့် တစ်နိုင်ငံလုံးက ကြားရပြန်သည်။ ၎င်းကို ဓာတ်ပြားသွင်းပြီး မကြာခဏ ပြန်လွှင့်ပြန်သောအခါ ပို၍ ကျော်ကြား လူသိများ လာရလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ကိုစောညိန်းသည် ကိုသန်းဆွေထံသို့ ရောက်လာ၍ ပွင့်ဦး သီချင်းစာသားကို ပြသည်။ စာသားမှာ ကဗျာဆန်၍ နုနေသည်။ ဆက်သွယ် သန္တတိ၊ မမြဲသော ရုပ်နာမ်၊ ပြောင်းလဲသည့်နှယ် ဆိုသော စာမှာ အလွန်နက်နဲလှသဖြင့် ဘာကို ဆိုလိုသနည်းဟု မေးသောအခါ ကိုစောညိန်းက ရုပ်တရား၊ နာမ် တရားတွေ ပြောင်းလဲတတ်ပုံကို အဘိဓမ္မာတွင် သန္တတိသင်္ခါရဟု ပြထားကြောင်း၊ မြစ်ထဲ ချောင်းထဲတွင် စီးဆင်းနေသည့် ရေသည် တစ်ပြင်တည်းဟု ထင်ရသော်လည်း အမှန်မှာ ခဏတိုင်း၊ စက္ကန့်တိုင်းတွင် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူဘဲ ပြောင်းလဲနေကြောင်း၊ ပြောင်းလဲနေမှန်း မသိအောင် ဆက်စပ်ထားသည့် တရားကို သန္တတိဟု ခေါ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ ကိုသန်းဆွေက ဖတ်ကြည့်သောအခါ ပွင့်ဦးကြွေရသည့် မေတ္တာ ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ်ကို မြင်လာသည်။ ကိုစောညိန်းသည် သူ၏ ခံစားချက်ကို ပြော ပြသည်။

ကိုစောညိန်း ငယ်စဉ်ဘဝက ၂၁ လမ်း၊ ဦးဘိုးအေး ကျောင်းတွင် နေခဲ့ စဉ်က 'ခင်' ဆိုသည့် ကျောင်းသူတစ်ဦးနှင့် ရင်းနှီးခဲ့သည်။ ခင်တို့က တိုက်နှင့် ကားနှင့် နေ၍ ကိုစောညိန်းက ဆင်းရဲသည်။ ဉာဏ်ကောင်းသည်။ သို့နှင့် တစ်ဦး

mgyoe.com

နှင့်တစ်ဦး ခင်မင်ရာမှ သံယောဇဉ်ဖြစ်လာကြသည်။ ရုပ်ရည်သနားကမား ရှိ၍ တီးတတ်၊ ဆိုတတ်လာသော ကိုစောညိန်းအပေါ်တွင် ခင်က အကြင်နာ ပိုလာသည်။ သို့ရာတွင် ကိုစောညိန်းကမူ အမြင့်က ပန်းတစ်ပွင့်အနေနှင့် စိတ်ကူးယဉ်နေရုံသာ ရှိသည်။ နှလုံးသား ဝေဒနာကို ဖွင့်ထုတ်မပြဝံ့ပေ။ ထိုသို့နေစဉ်တွင် ဒုတိယကမ္ဘာ စစ်ကြီးက သူတို့နှစ်ဦးအား ခွဲလိုက်သည်။

ကိုစောညိန်းသည် ခရမ်းဘက်သို့ စစ်ပြေးနေရသော်လည်း ခင့်ကိုမူ မမေ့နိုင်ချေ။ ခင့်အပေါ်တွင် စွဲလမ်းမိသမျှကို ဂီတနှင့် အဖော်ပြုရင်း ဖြေခဲ့သည်။ ဂျပန်ခေတ် ရန်ကုန်သို့ ရောက်လာသောအခါ 'ခင်' တို့ အိမ်ကြီးမှာ ဗုံးကျ၍ ပြိုပျက် နေလေပြီ။ ခင်တို့ မိသားစုမှာ အထက်အညာသို့ စစ်ပြေး တိမ်းရှောင်ကြကြောင်း ကြားသိရသည်။ တစ်နေ့တွင် သူတို့ကျောင်းမှ ဆရာမတစ်ယောက်နှင့် တွေ့သဖြင့် သာကြောင်း၊ နာကြောင်း မေးမြန်းရာမှ ခင်တို့ သတင်းကို ကြားရသည်။ ခင်သည် စက်သူဌေးသား တစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်သွားပြီ။ ဤတွင် ကိုစောညိန်းသည် အနှစ်နှစ် အလလက သူ စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ရသမျှတို့သည် အရည်ပျော်ကျသွားသကဲ့သို့ ခံစား လိုက်ရသည်။ သူ၏ အသည်းလွှာတွင် ပွင့်ဖူး၍ လာခဲ့သည့် တစ်ခုတည်းသော ချစ်ပန်းပွင့်ဦးကလေးသည် ကြွေကျမြေခဲ၍ သွားရလေပြီဟု ခံစားလိုက်ရသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသောအခါ 'ခင်' သည် ရန်ကုန်သို့ ရောက်လာ၍ ကိုစောညိန်းရှိရာ သမာဓိ သတင်းစာတိုက်သို့ လာတွေ့သည်။ စက်သူဌေးသား တစ်ဦးနှင့် မိဘများက စေ့စပ်သည် မှန်သော်လည်း ခင်က သဘောမတူသဖြင့် လက်မထပ်ဖြစ်ပေ။ ခင့်မှာ ယခင်ကလိုပင် ချောမောလှပလျက်ပင် ရှိသည်။ သို့သော် ကိုစောညိန်းကမူ 'ခင့်အား မချစ်နိုင်တော့ပြီ။ ခင့်အတွက် ပွင့်ဖူးလာသည့် ချစ်ပန်း ပွင့်ဦးကလေးသည် ကြွေကျမြေခဲကာ ခြောက်သွေ့နေပေပြီ။ တစ်ဖန်ပြန်၍ မရှင် နိုင်တော့ပြီ' ဟု ဆိုသဖြင့် ခင့်မှာလည်း ဝမ်းနည်းပန်းနည်းနှင့် မျက်ရည်သုတ်ကာ ပြန်သွားရလေသည်။ ဤအကြောင်းကို စာရေးဆရာသန်းဆွေက ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မေလထုတ် ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းတွင် ပွင့်ဦးအမည်နှင့် ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ် ရေးထားသည်။ ကိုစောညိန်းသည် တစ်ခါက မြို့မဘုန်းကြွယ်အား ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို ပြောပြဖူး ရာ အရူးချစ် ဆိုသော အမည်ဖြင့် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ဖူးသည်။

ပွင့်ဦးသီချင်းကို ဂီတနက်သန်အဖွဲ့မှနေ၍ ကိုစောညိန်းကိုယ်တိုင် သီဆို အသံလွှင့်သောအခါ ညွှန်ကြားရေးဝန် ဆရာဦးခင်ဇော်က ထိုသီချင်းကို ဓာတ်ပြား

m g v . c o m

ကူးယူထားရန် တယ်လီဖုန်းဖြင့် လှမ်း၍ အမိန့်ပေးသည်။ ဓာတ်ပြားကူးပြီးသော အခါ ဓာတ်ပြားလေဘယ် (ကတ်ပြား) ပေါ်တွင် ဤသီချင်းသည် အနုပညာရသ အမြောက်ဆုံးသော ခံစားမှုတေးတစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်ဟု ဦးခင်ဇော်ကိုယ်တိုင် အင်္ဂလိပ်လို ရေး၍ လက်မှတ်ထိုးထားသည်။ ထို့ကြောင့် ပွင့်ဦးသီချင်းသည် ကိုစောညိန်း၏ အနုပညာ အမြောက်ဆုံးသော လက်ရာဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထိုစောညိန်း ရေးခဲ့သော သီချင်းများတွင် ပွင့်ဦး၏ ဂယက်ရိုက်ခတ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ၏ ရင်ခုန်သံကို ကြားနေရသည်။ “မိုး နွေ ဆောင်း သုံးရာသီတွင် ခင့်ကို လွမ်းရသည်၊ တမ်းရသည်၊ ရှာရသည်။ စိန်ခေါ်၍ ပြေးသကဲ့သို့ ပျောက်သွားသူအား ဤမြေကမ္ဘာကို အခါခါလှန်၍ ရှာရပါစေ၊ နေနှင့်လ မရှိ၍ အလင်းရောင် မရသဖြင့် မမြင်ရစေကာမူ လက်ဖြင့် စမ်းသပ်၍ ရှာနေရသည် ဖြစ်ပါစေ သံသရာမဆုံးမချင်း လိုက်ရှာနေပါမည်” စသည့် စကားလုံးကလေးများကို ကဗျာဆန်ဆန် နုနုနယ်နယ် စီကုံးရေးသားတတ်ပေသည်။

ယင်းသို့ ဂီတနက်သန်အဖွဲ့ အသံလွှင့်နေစဉ် ရေနံမြေရှိ ကိုစောညိန်း၏ သူငယ်ချင်း ကိုလှမြင့်၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုကြောင့် ရီရီမေ (မြေလတ်မေ) ဆိုသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်ရသည်။ ရီရီမေသည် ဂီတဝါသနာပါသည်။ ကိုစောညိန်း သီချင်းများကို နှစ်သက်သည်။ ကိုစောညိန်းထံသို့ စာဖြင့် ဆက်သွယ်၍ ကဗျာအကြောင်း၊ ဂီတအကြောင်းများကို မေးသည်။ ဓာတ်ပုံကလေး ထည့်၍ ပေးသောအခါ ဓာတ်ပုံကို ကြည့်၍ စိတ်ကူးယဉ်ရသည်။ ယခင်က ကိုစောညိန်း၏ ပွင့်ဦးသည် ကြွေကျသွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း အသည်းထောင့် တစ်နေရာမှ ချစ်ပန်းဖူးငုံကလေး တစ်ငုံသည် အားယူ၍ လာပြန်သည်။ နဂိုက စိတ်သဘောနုနယ်သည့် ကိုစောညိန်းသည် အရွယ်ကလည်း ငယ်သေးသဖြင့် မေတ္တာဝင်ပါလမ်းတွင် စမ်းလျှောက်လိုသည့် စိတ်ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်၍ လာပြန်သည်။

သို့နှင့် မြေလတ်မေနှင့် စာအဆက်အသွယ်များ ပြုကာ စိတ်ကူးယဉ်လျက် တေးသီချင်းများကို ရေးဖွဲ့အသံလွှင့်ခဲ့လေသည်။ အေးဝမ်းရုပ်ရှင်မှ ရိုက်ကူးသည့် ချစ်သက်ဝေ ဇာတ်ကားတွင် မောင်တင်မောင်နှင့် ကြည်ကြည်ဌေးတို့ စုံတွဲသီဆိုသည့် ‘မှာလိုက်စမ်းပါရစေ’ သီချင်းမှာ ကျော်ကြားသွားပြန်သည်။ ချစ်သက်ဝေကားမှာ ကြည်ကြည်ဌေး၏ ပထမဆုံးကား ဖြစ်၍ ထိုကားမှာပင် အကယ်ဒမီ ရခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဆရာသုခက ဗြိတိသျှ ဘားမား ရုပ်ရှင်မှ နေ၍ ‘သည်ဆောင်း

mgvpe.com

ဟေမာန်' ဇာတ်ကားကို ရိုက်ကူးရာ ကိုစောညိန်းအား 'သည်ဆောင်းဟေမာန်' သီချင်းကို အနုဆုံး၊ အလှဆုံး၊ အရွှ်ဆုံး ဖြစ်အောင် ရေးပေးပါဟု ခိုင်းသဖြင့် 'သည်ဆောင်းဟေမာန်' သီချင်းကို ရေးရသည်။ သည်ဆောင်းဟေမာန် အစချီဘွဲ့သီချင်းကြီးကို မိုး၍ ခေတ်သီချင်းဖြစ်အောင် ဖန်တီးရာတွင် နုနုလှလှရွှရွ စကားလုံးကလေးများကို ရှာဖွေကာ ညင်သာနွဲ့နောင်း ပျော့ပျောင်းသည့် တေးသွားဖြင့် ဖွဲ့လိုက်ခြင်းကြောင့် ပို၍ပင် သာယာနာပျော်ဖွယ် ကောင်းသွားလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဂီတနက်သန် အဖွဲ့သည် လွတ်လပ်ပြီးခေတ် (ပြည်ထောင်စုခေတ်) ဂီတလောကတွင် လူသိများ၍ လာရသည်။ အများနှင့်မတူ တစ်မှုထူးသည့် တေးသွား၊ တစ်မှုထူးသည့် စာသားများကို တီထွင် ဖန်တီးနေကြသူတွေပါတကားဟု ချီးကျူးကြသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ပြည်တော်သာ ညီလာခံကြီးကို ကျင်းပခဲ့သည်။ ထိုအတွက် ပြည်တော်သာ သီချင်းရေးပြိုင်ပွဲကို ကျင်းပခဲ့ရာ ကိုစောညိန်းသည် ပထမဆုငွေ ၃၀၀ ကျပ်ကို ရရှိခဲ့သည်။ ထိုအခါ ကိတ်မုန့်နှင့် သစ်သီးဝလံများကို ဝယ်ယူကာ ဦးချစ်မောင်နှင့် အမေ ဒေါ်အောင်ကြည်တို့အား သွားရောက် ကန်တော့ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က ကာလပေါ်တူရိယာ ဂီတအဖွဲ့ချုပ် ဟူ၍ ဖွဲ့စည်းခဲ့ရာ ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဆရာ ရွှေပြည်အေး၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဂီတာ ဦးစိမ်းမောင်၊ အတွင်းရေးမှူး ရန်နိုင်ဆွေ တို့ဖြစ်ကြ၍ ကိုစောညိန်းမှာ ဝါဒပြန်ပွားရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရသည်။ မကြာမီ အထက်မြန်မာနိုင်ငံမှ ဂီတပညာရှင်ကြီးများ ရောက်ရှိလာရာ ရွှေတိဂုံ ဘုရားလမ်း ဂျူဗလီဟောရုံတွင် မိတ်ဆက်လက်ဖက်ရည်ပွဲ ကျင်းပခဲ့သည်။ ဧည့်သည်တော်ကြီးများမှာ မန္တလေး၊ မြို့မအဖွဲ့၊ သင်္ဂဟအဖွဲ့မှ ဖြစ်ကြ၍ အလင်္ကာကျော်စွာ ဆရာ ဘကလေး၊ ဆရာမြို့မငြိမ်းတို့ဦးဆောင်လာကြသည်။ ကိုစောညိန်း၏ သီချင်းများကို ကြားရပြီးဖြစ်၍ လိုင်းသစ်ထွင်သော လူငယ်တစ်ဦးအဖြစ် နှစ်သက် သဘောကျနေသည်။ ထို့ကြောင့် မန္တလေးသို့ လာလိုလျှင် အချိန်မရွေး လာခဲ့ပါဟု မှာကြားသွားသည်။

ထိုမိတ်ဆက်ပွဲတွင် ကိုစောညိန်းသည် မြန်မာဂီတပညာအကြောင်းကို အနည်းငယ် ပြောသွားသည်။

ကိုစောညိန်းသည် ဂီတပညာကို ဖော်ထုတ်ရင်း စာရေးဆရာ ဖြစ်လိုသည့် ဆန္ဒကလည်း ရှိသည်။ 'မရဏမောင်းသံ' အမည်ရှိ ဝတ္ထုရှည် တစ်ပုဒ်ကို

mgyoe.com

ရေးသား၍ ပဒေသာမဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို လည်းကောင်း၊ ရှုမဝကို လည်းကောင်း ပြုကြည့်
 သည်။ ထိုစဉ်က ဝတ္ထုဆိုလျှင် ချစ်ကြိုက်လွမ်းဆွေးပါမှ ဟု ယူဆနေသည့်ခေတ်
 ဖြစ်သဖြင့် သူ ကြိုးပမ်းထားသည့် သိပ္ပံဝတ္ထုကို စိတ်မဝင်စားကြချေ။ နောက်မှ
 ခေတ်ပြင်စာပေ ဦးဆန်နီနှင့် တွေ့၍ ဦးဆန်နီ၏ ကူညီမှုကြောင့် လုံးချင်းဝတ္ထုအဖြစ်
 ထွက်လာသည်။ သူ့ခေတ်အခါတွင် သူ လေ့လာထားသည့် ပညာဗဟုသုတကလေး
 နှင့် သိပ္ပံဝတ္ထုကို ရေးခဲ့သူ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် စာပေလောကတွင် ရှေ့သို့ ရောက်နေသူ
 တစ်ဦးဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ကိုစောညိန်းသည် တူရိယာဂီတအဖွဲ့ချုပ်အတွက် ဓာတ်ပြားသွင်းရန်
 သီချင်းတစ်ပုဒ် ရေးလှူပါဟု ဆိုသဖြင့် မြန်ဒီသီချင်းကို ရေးပေးခဲ့သည်။ မြန်ဒီသည်
 မြန်မာဟန်၊ မြန်မာအသံဖြင့် ရေလုပ်သားကြီးတို့၏ ဘဝကို အပီပြင်ဆုံး ဖော်ကျူး
 လိုက်သည့် သီချင်း ဖြစ်ပေသည်။ သူ နောက်ဆုံးရေးသား၍ အသံလွှင့်လိုက်သော
 သီချင်းမှာ မိုးသက်လေနှင့် ဖြစ်သည်။

နယ်ရှစ်ခွင် မင်းလွင်ဝန်းကျင်၊ လွမ်းအောင်ဖော်ပြ အာကာဝေဟင်၊
 ဘယ်ရှေးဝဋ်ကြွေးတုံတင်၊ ချေပြီထင်ခဲ့ ခိုမှီရာမဲ့၊ ရှုလှည့်
 မြင်လှည့်စေချင်၊ ချစ်တဲ့သူရဲ့ ရင်ခွင်၊ သည်မိုးမှောင်တုန်း
 မောင်ပုန်းပါရစေ ခင်။ တစ်ကိုယ်ရေအား... နွဲ့နွဲ့တုန်ပြီ ရွှေဘဝင်၊
 ပြုံးရက်တဲ့ ဒေဝါဆွေနတ်ရှင်၊ အော်.. မိုးသက်လေနှင့်။

အားငယ်သည့် သဘော၊ စိတ်ပျက်နွမ်းလျသည့် သဘောကို ဆောင်နေ
 သည်။ ဤသည်မှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်၊ မပြည့်စုံသည့် ဘဝကြောင့်ပင် ဖြစ်
 သည်။ ကိုစောညိန်းသည် အသက် ၂၇ နှစ် ရှိလာလေပြီ။ အိုမင်းသည့် မိဘနှစ်ပါးကို
 တာဝန်ယူရသည်။ သမာဓိ သတင်းစာ၏ အခြေအနေ မကောင်းသောကြောင့်
 အလုပ်က ထွက်လိုက်သည်။ အပျော်တမ်း ဂီတနက်သန်အဖွဲ့ကို တစ်နှစ်ခွဲမျှ
 ကြိုးပမ်း တင်ဆက်ခဲ့ရာတွင် ရှိပြီး လုံချည်၊ အင်္ကျီ တစ်ထည်ပြီး တစ်ထည်သာ
 စုတ်ရသည်။ နောက်ထပ် အသစ် မဝယ်နိုင်။ အရွယ်ရောက်လာချိန် ဖြစ်သဖြင့်
 ‘ချစ်ရေး ခင်ရေး၊ လိုက်လေ ဝေးတယ်၊ စိန်ခေါ်ပါလို့ ပြေးလေသလားကွယ်...’
 ဆိုသည့်အတိုင်း စိတ်ကူးယဉ်လိုစိတ်ကလည်း ရှိလာသည်။

သို့သော် မိမိတွင် ဘာမျှ မပြည့်စုံ၊ ငွေကြေးလည်း ချို့တဲ့သည်။ နေရာ

mgyoe.com

ထိုင်ခင်းလည်း ချူချာသည်။ ရီရီမေ (မြေလတ်မေ) ကလည်း ရန်ကုန်သို့ လာခဲ့မည် ဟု ဆိုသဖြင့် သူ တွေ့ရမှာ ရွံ့နေသည်။ မလာပါနှင့်ဟု ပြောရန်လည်း ခက်သည်။ လာပြန်လျှင်လည်း လှလှပပ ဧည့်မခံနိုင်မည်ကို စိုးသည်။ ထိုအကြောင်းများကြောင့် ကိုစောညိန်း၏ စာများတွင် အားငယ်သည့် သဘောကို တွေ့ရသည်။ သူသည် ဂီတပညာကို လိုင်းသစ်တီထွင်သူ တစ်ယောက်အဖြစ် အများက လက်ခံခဲ့ကြ ပေပြီ။ ဆရာ မြို့မငြိမ်းသည် မြို့မငြိမ်း၏ မူသစ်တစ်ခုကို တီထွင်နိုင်ခဲ့သည့်နည်းတူ ကိုစောညိန်းသည်လည်း ‘စောညိန်း၏ မူသစ်’ တစ်ခုကို တီထွင်နိုင်ခဲ့ပေပြီ။ သို့သော် လူတွေက သဘောမပေါက်ကြချေ။ ထို့ကြောင့် သူက ကိုသန်းဆွေကို ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တော့ အနားယူဦးမယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေတာကို လူတွေက သဘောမပေါက်ကြသေးဘူး၊ မလိုက်နိုင်ကြသေးဘူး။ လမ်းဘေးက လူတွေ ဆိုလိုရတဲ့ သီချင်းမျိုးမှ သီချင်းလို့ ထင်နေကြတယ်”

ဟု ညည်းညူသည်။ ထို့နောက် ဦးကျော်လင်းတို့ထုတ်ဝေသည့် ‘ရန်ကျော်’ ဂျာနယ်တိုက်တွင် အလုပ် ဝင်လုပ်သည်။ မိသားစုအရေးကို ပြန်ကြည့်ရန် တာဝန် က ရှိလာသည်။ အဝမ်းရှုပ်ရှင်မှ ‘ဝိညာဉ်မေတ္တာ၊ ဝိဇယ၊ ချစ်သက်ဝေ၊ လေထဲက ဖူးစာ’ ရုပ်ရှင်ကားများအတွက် သီချင်းများ ရေးပေးသည်။ ဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီ တစ်ခု သို့ သီချင်း သုံး လေးပုဒ် ရောင်းလိုက်ရသဖြင့် ပိုက်ဆံကလေး အသင့်အတင့် ရလာ သည်။ ဂီတနက်သန်အဖွဲ့ကို အပျော်တမ်းအဖြစ်မှ သုခုမကြေး ၇၀ ကျပ် ရသည့် ပညာရှင် ဝိုင်းအဖြစ် တိုးမြှင့်ပေးရန် အရေးဆိုထားချက်မှာလည်း မပြေလည်သဖြင့် အသံလွှင့် ခြင်းကို နားထားလိုက်သည်။ ဤအခါတွင် ရန်ကုန်ကို လာချင်နေသည့် သူ၏ အိပ်မက်ထဲက ချစ်သူ မေ့အားလည်း လာချင်လျှင် လာခဲ့ပါဟု မှာထားသည်။

“ညီလေး... မင်းလဲ ပေပေတေတေ မနေနဲ့တော့၊ ငါတို့မှာ မိဘတာဝန် ရှိတယ်။ ငါလဲ စာကျက်ပြီး ဆယ်တန်းကို အင်္ဂလိပ်စာ တစ်ဘာသာနဲ့ ဖြေမယ်။ အောင်ရင် သက်ကြီးတက္ကသိုလ် ဆက်တက်မယ်။ ငါးနှစ်၊ ခြောက်နှစ် ဆိုရင် ဘီအေ အောင်ရမယ်။ မင်းလဲ စာမေးပွဲ ဖြေဖို့ ပြန်လုပ်ပါ...”

ဟု ညီဖြစ်သူ မောင်လှဝေကို ပြောဆိုဆုံးမသည်။ ထို့နောက် စန္ဒရား ကိုလှသွင်နှင့်အတူ ဆရာစန္ဒရီသို့ သွား၍ လက္ခဏာ ကြည့်ကြသည်။ ဆရာစန္ဒရီ က “ဂီတပညာမှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှု ရှိမည်။ သို့သော် အသက် ၂၇ နှစ်အတွင်း သေနိုင်လောက်သည့် ကိစ္စ ဖြစ်ရန် ရှိသည်။ မသေလျှင် ရှေ့တွင် ကောင်းစားမည်။

m g y o . c o m

ခရီးရှည် ထွက်ပါ” ဟု ဟောသည်။ ကိုစောညိန်းသည် ဤအတွက်လည်း အတန်ငယ် စိတ်လေးသွားသည်။ ထိုအတွက် ကိုလှသွင်နှင့်အတူ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ သွား၍ သွေးလှူကြသည်။ မည်သူနှင့်မျှ အတိုက်အခံ မဖြစ်ရအောင် ရှောင်သည်။ အိမ်တွင် စာကိုသာ ဖိ၍ ကျက်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အလုပ်မှ ပြန်လျှင် ဦးချစ်မောင်၊ ဒေါ်အောင်ကြည်တို့ထံ သီချင်း တက်သည်။ သူ နောက်ဆုံးတက်သွားသည့် သီချင်းမှာ ‘သန်းယံသာ ကျူးပါတော့တယ်’ သီချင်း ဖြစ်သည်။ မကြာမီ မန္တလေးသို့ ခရီး ထွက်၍ ဆရာမြို့မငြိမ်းထံတွင် အတော်ကြာကြာ နေထိုင်ရန် စိတ်ကူးထားသည်။ သို့သော် ရုပ်ရှင်သီချင်းကလေးများ ရေးနေ၍ မသွားဖြစ်သေးချေ။

၁၉၅၅ ခု၊ အောက်တိုဘာလ ၂၉ ရက်နေ့ည ဖြစ်သည်။ ကြည့်မြင်တိုင် ပိတောက်တန်းလမ်းထိပ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ကိုလှဝေသည် စစ်တုရင် ကစားနေသည်။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ရုပ်ရှင်ကြည့်ရန် ခေါ်သဖြင့် ပိုက်ဆံမရှိသေး၍ စောင့်နေရာ ခဏအကြာတွင် ကိုစောညိန်း ရောက်လာသဖြင့် သူထံမှ ပိုက်ဆံ တောင်း၍ ရွှေတိုင် သီရိရုံတွင် ပြနေသည့် အင်္ဂလိပ်မင်းသားကြီး ဘလင်တီနို ပါသည့် ကားကို သွား၍ ကြည့်ကြသည်။ ၁၁ နာရီလောက်တွင် ရုပ်ရှင်ပြီး၍ အပြန်တွင် ကိုလှဝေ၏ ဖိနပ်ပျောက်သဖြင့် အုန်းပင်တန်းထိပ်က လူတစ်စုနှင့် စကားများ ရန်ဖြစ်ကြသည်။ ကိုလှဝေသည် အိမ်သို့ ပြေးလာ၍ ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်ထားခဲ့ကာ သံတုတ်ကို ဆွဲ၍ ဆင်းသွားလေသည်။ ကုတ်အင်္ကျီဝတ်၍ စာကျက်နေသည့် ကိုစောညိန်းက ဘယ်ကိုလဲဟု မေးရာ “ဒီအနားတွင်ပါ” ဟု ပြော၍ ထွက်သွားသည်။ ကိုစောညိန်းက စိတ်မချ၍ လိုက်သွားရာ လမ်းထိပ် ရောက်လျှင် ရန်ဖြစ်ကြသည်ကို ဝင်၍ ဖျန်ဖြေသည်။ မူးနေသော တစ်ဖက်က မြင်းလှည်းသမားများသည် ကုတ်အင်္ကျီ ဝတ်လာသူသည် သူတို့၏ ရန်သူဟု ထင်၍ ဝိုင်းရိုက်ကြရာ ကိုစောညိန်း လဲကျသွားသည်။ ထိုညပင် ရဲကားနှင့် ဆေးရုံကြီးသို့ ပို့ရသည်။ ပခုံးက ဒဏ်ရာကြောင့် စကား မပြောနိုင်။ အကြောသေသလို ဖြစ်သည်။ ဦးခေါင်းက ဒဏ်ရာကြောင့် ဦးနှောက် တွင်းသို့ သွေးဝင်သွားသည်။ သို့နှင့် အောက်တိုဘာလ ၃၁ ရက်နေ့ (တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း ၁၄ ရက်နေ့) နံနက်တွင် ကွယ်လွန်သည်။

သူ မှာထားသည့် ‘မြေလတ်မေ’ မှာ ရန်ကုန်သို့ ဆင်းလာ၍ ရန်ကျော် ဂျာနယ်တိုက်သို့ သွားမေးရာ ကိုစောညိန်း စောစောပြန်သွားပြီ ဆိုသဖြင့် မတွေ့ရချေ။ ထို့နောက် သတင်းစာတွင် ကိုစောညိန်း အရိုက်ခံရ၍ ဆေးရုံတင်ထားရ

mgyoe.com

ကြောင်း ပါလာသဖြင့် ဆေးရုံတွင် လိုက်၍ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရချေ။ သို့နှင့် နောက်တစ်နေ့တွင် ကိုလှဝေက ကိုစောညိုနိုး ဆုံး၍ ၂.၁၁.၅၂ ရက်နေ့တွင် သင်္ဂြိုဟ် မည့်အကြောင်း စာလာပေးသဖြင့် ထိုနေ့တွင် ကြည့်မြင်တိုင် ပိတောက်တန်းသို့ လိုက်သွားရာ မမိလိုက်တော့ဘဲ ကိုစောညိုနိုး၏ မိဘများနှင့်သာ တွေ့ရတော့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ကိုစောညိုနိုးသည် သူ စိတ်ဝင်စားနေသည့် မြေလတ်မေကို တွေ့ မသွားရချေ။ ‘တစ်ယောက်ဘဝ၏ အစနှင့် တစ်ယောက်ဘဝ၏ အဆုံး’ တို့သည် သိသိကလေးပင် လမ်းခွဲ၍ သွားခဲ့လေပြီ။

ကိုစောညိုနိုး ကွယ်လွန်သောအခါတွင် အသက်မှာ ၂၇ နှစ်နှင့် ခုနစ်လ တိတိသာ ရှိသေးသည်။ လူငယ်ကလေးတစ်ယောက်ဟုသာ ဆိုရပါမည်။ သို့သော် သူသည် လူကြီးလို နေတတ်သည်။ ရင့်ကျက်သော ဣန္ဒြေရှိသည်။ မိန်းကလေး ကဲ့သို့ ပျော့ပျောင်းနူးညံ့သော အမူအရာ ရှိသည်။ ဝိုင်း၍ ကျယ်သော နဖူးနှင့် ခပ်မို့မို့ မျက်လုံးများက တောက်ကြွားနေသည်။ သူသည် စကားနည်း၍ ပြောလျှင်လည်း ချိုချိုသာသာ ပြောတတ်သည်။ သူ့ကို တွေ့ဖူးသူတိုင်းက ခင်မင်ကြသည်။ သူ ဆုံးသောအခါ ဂီတလောကသား အားလုံးက ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြသည်။ နှမြော တသကြသည်။ သူသည် သူ့အမည်ကို ‘စောငြိမ်း’ ဟု မရေး၊ ‘စောညိုနိုး’ ဟုသာ ရေးသည်။ သို့ရာတွင် စောငြိမ်း ဆိုသည့် စကားလုံးကသာ အနက်ရသည် ဖြစ် သောကြောင့် နာမည်နှင့်လိုက်အောင်ပင် စောစောငြိမ်းသွားရောသလားဟု ဆိုရ မည်သာ ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

နန်းညွန့်ဆွေ

(‘ဂီတနက်သန် ကိုစောညိုနိုး-စာပေနှင့် ဂီတ’ မြန်မာနိုင်ငံ စာပေပြန့်ပွားရေးအသင်း စာစဉ် (၁၆) -၁၉၇၉’ စာအုပ်မှ ကူးယူဖော်ပြသည်။)

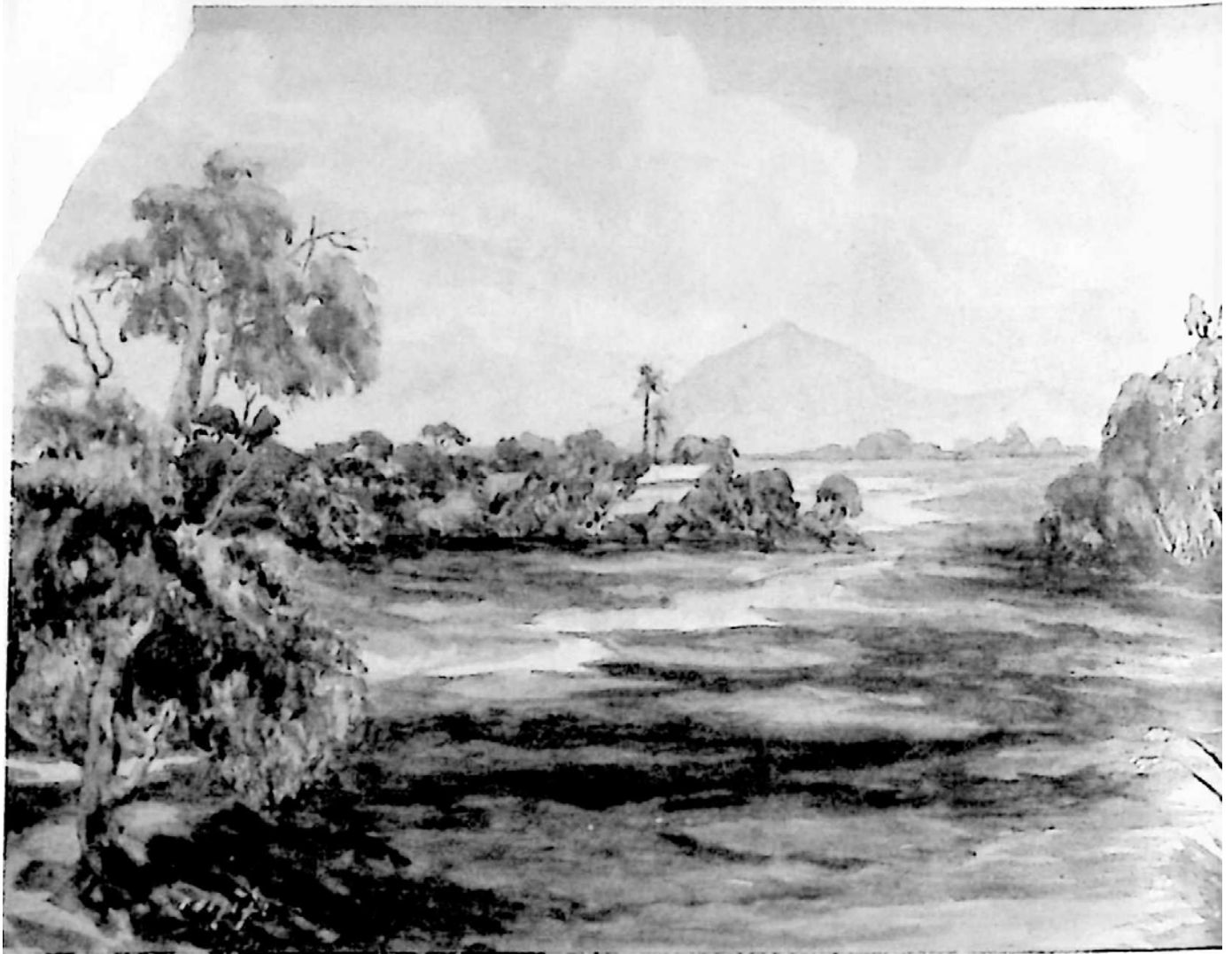
ဝိတနက်သန် ကိုစောညိုနိုး၏ လက်ရာ ပန်းချီများ

ကိုစောညိုနိုးကိုယ်တိုင် ရေးဆွဲခဲ့သည့် ပုံတူပန်းချီ

ကိုစောညိန်းကိုယ်တိုင် ရေးဆွဲခဲ့သည့် ပုံတူပန်းချီ

ကိုစောညိန်းကိုယ်တိုင် ရေးဆွဲခဲ့သည့် ရှုမျှော်ခင်းပန်းချီ

ကိုစောညိန်းကိုယ်တိုင် ရေးဆွဲခဲ့သည့် အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်တင်ညွန့်၏ ပုံတူ

ဂီတနက်သန် ကိုစောညိုနိုး ရေးဆွဲခဲ့သော ကာတွန်းလက်ရာများ

မောင်ကျဘမ်း

သူ့ ဖာနဲ့ သူ့ တေးဒူဟုတ်-တုတ်တုတ်။

ကာတွန်းရုပ်စုံတွင် ရေးဆွဲခဲ့သော ကိုစောညိုနိုး၏ ကာတွန်းလက်ရာ

ကာတွန်းရှပ်စုံတွင် ရေးဆွဲခဲ့သော ကိုစောညိုနိုး၏ ကာတွန်းလက်ရာ

ရဲဘော်-ဘယ်ခြေမြှောက်

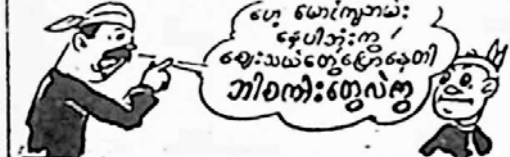

ရဟ. ခြေမှစ်ဘက်လုံးမြှောက်ထားတာဘယ်ရဲဘော်လဲကွ့

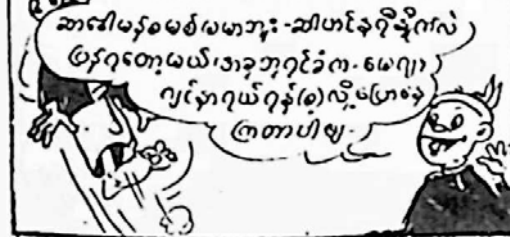

ဒေါ်ပိုင်ကြည် မယားလိုတဲ ဒါဒူ ဖင်ခိုလက်ခိုက်ဖစ် နေပြီဗေ့

အဖိုးကသိတဲ့အခါ ဖင်ခိုလက်ခိုက်ဖစ် မခိုက်ရတော့ဘူး- သူ့ဘာမေလျင်မရှိဘူးလားလဲ- လဲတော့မယ်

ဟေ့ မောင်ကျားနား နေပါဘူးက မျှေးသယ်တော့ဇောနဲ့တော့ ဘါဝါကားတွေလဲကွ့

အာအါမာ့မစ်မဟာဘူး- အါဟင်ခိုရိုခိုကလဲ ဖြာရတော့မယ်၊ ဒါဒူဘုဂင်ခဲက- မေဂျာ လျင်နာဂယ်ဂုန်(ခ)လို့မဟာနဲ့ ဇာတာပါဗျ

လူလေးခုခဲချလဲ(ကဲမမံ) ဖေဖေမီးဖမ်း မယ်

ခိုင်ရဲဘေ့

ဘာဘိမဟ်ထား! နောက်ကို ခိုင်ရဲဘေ့သမား ပြောဖါဘယ် ပဟာဗုဗယံခို ဇာနီးတဲဘယ် မှတ်ထား

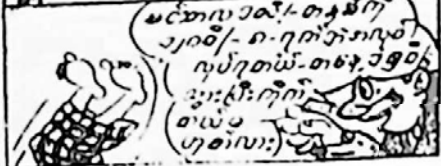
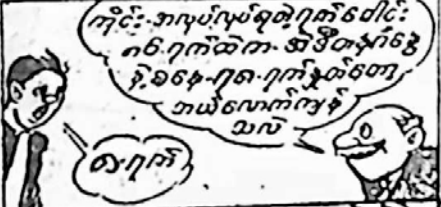
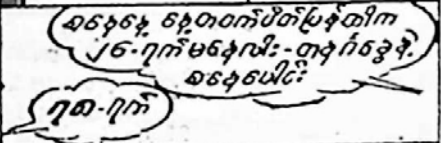
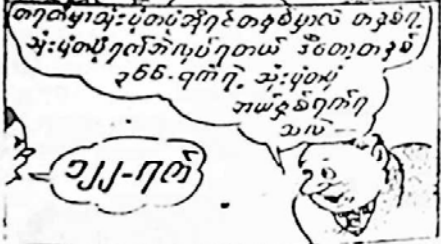
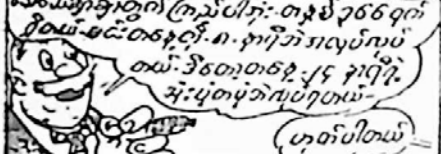
အဲဒါဟာဘော်ဖောင့်- အဲဒါဟာအဲဒါလဲယုတော့ ဝေဆင်ပုယု အထောက်အပံ့ အားအို ဂိုဏ်းပုံရား လာတော့ ဇောဗေ့

ဟေ့ ကျားနား- ဂိုဏ်းပုံရား အဲဒါဟာ- အယ်လီယု မားဇောရဲလဲ

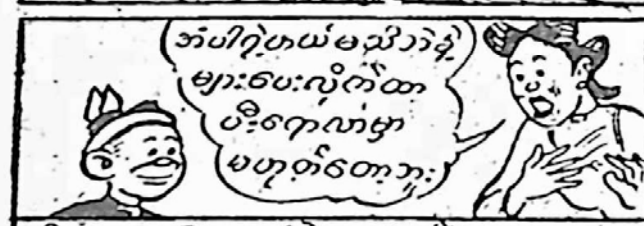

ဖိုင်ရဲဘေ့သား- တော့ဘုဂင်ခဲသမား ဇာနီးကလဲလို့ခဲနဲ့တော့ ကျင့်ရဲ(ဇာတာပါ) ခိုင်ရဲဘေ့

ကာတွန်းရုပ်စုံတွင် ရေးဆွဲခဲ့သော ကိုစောညိုနိုး၏ ကာတွန်းလက်ရာ

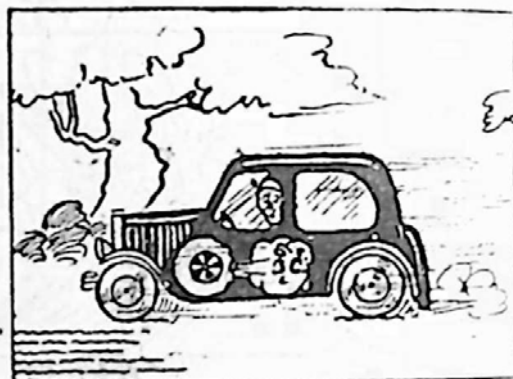
ကာတွန်းရုပ်စုံတွင် ရေးဆွဲခဲ့သော ကိုစောညို၏ ကာတွန်းလက်ရာ

ကာတွန်းရုပ်စုံတွင် ရေးဆွဲခဲ့သော
ကိုစောညိုနန်း၏ ကာတွန်းလက်ရာ

ဆင်မမြင်ဘူးသောအခေါ်ကြီးနှင့်မောင်ကျဘမ်း

ကာတွန်းရုပ်စုံတွင် ရေးဆွဲခဲ့သော ကိုစောညို၏ ကာတွန်းလက်ရာ

ဂီတနက်သန် ကိုစောညိုနိုး ရေးစပ်ခဲ့သော ကဗျာများ

၁။ လင်္ကာသစ်

ကြွေးကြော်ကြက်ဦးတွန်
 သန်းယံလွန်ဝယ်
 အကျွန်သည်
 ကြာခြည်စက်ရာ၌
 မပျော်ပိုက်၍
 နိုးခိုက်တွင်
 သုတ်သင်ရန်ကိုယ်လက်
 ပြင်သို့ထွက်ရင်း
 တံစက်မြိတ်
 အိမ်ရိပ်၏ အောက်မှ
 အာကာသသို့
 ပန်းလျှော
 မျှော်ကာကြည့်မိလျှင်
 ရုတ်ခြည်းမြင်ခဲ့
 နိကြင်ဖြော့
 အားလျော့ဟန်ညှိုးငယ်

မိုးသောက်ကြယ်သည်
 တိမ်လယ်က
 လမ်းပြခေါ်ဆောင်နေ
 အရက်မေ၏
 ရုပ်ရည်လှ
 ရူပနိကာယ်ကို
 ဆီးယူကြိုလျက်
 နုပျိုသော
 မက်မောဘွယ်သွင်ပြင်
 ဆင်းကြန်အင်နှင့်
 ကောင်းကင်ဝယ်
 တင့်တယ်စေချင်သား
 သူ့သက်ထားကို
 ကြိုးစားညွှန်
 အားသွန်စောင့်မျှော်ခါ
 နေနှင့်ရှာ၏
 တာရာရယ်
 သင့်ဝယ်မှာမူကား
 ကြီးစွာမှားပေါ့

(ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးမူကြမ်းမှ)

+

၂။ ဂီတဘုံနန်း

စိတ်ကစောသည်၊ စိုးသောကနှောင့်
 နေမဖြောင့်မျှ၊ တကြောင့်ကြကြ
 မအေးရခဲ့၊ ဂီတဘုံထွတ်
 မြပြာသာဒ်၌၊ လျောက်ပတ်ချင်းရည်
 စံချိန်မိသား၊ သိင်္ဂီရုပ်တု
 လက်ရာနုဖြင့်၊ ပြုစုချင်မိ
 ယခုထိလျှင်၊ ရှိသည့်ကြွေးဝန်
 တင်လျက်ကျန်၍၊ ဖန်ဖန်တွက်ရေ
 ရက်စနေကို၊ ရောက်စေချင်စွ
 ဝေးမောလှ၏၊ နေ့ညမကွာ
 မသွန်းသာသည်၊ ရွှေနာရဏီ
 ဆယ်မူးရည်ကား၊ ရွှေမည်ကြံစ
 လောင်းကာမျှဖြင့်၊ ပျံကြွဘနန်း
 ဟန်ဖြင့်လွမ်းလျက်၊ ခြူးပန်းသွယ်ယှက်
 ခြူးခက်ခွေလျှ၊ ခြူးကြွခြူးအုံ
 လက်စွမ်းကုန်ကို၊ မခြံလွမ်းခင်
 မှီကပင်လည်း၊ သက်ဝင်လှုပ်ရှား
 တော့မည်လားသို့၊ ထင်မှားယောင်မိ
 ဥပမိလျှင်၊ ရဲငြိတောက်ပ
 နဂိုလှမို့၊ စို့ကျဆောက်နှယ်
 တူတစ်ချက်ကို၊ တင်ရက်မည်ရေး
 ဝန်ဖြင့်လေးခဲ့၊ ရှုပ်ထွေးသိခက်
 လေးနက်ကျယ်လွန်း၊ ပညာဝန်းဝယ်
 တစ်စွန်းတစ်ကွက်၊ လွဲမှားပျက်က
 ဆယ်သက်ပေးချေ၊ လျော်မကျေသည်
 ရွှေ၏တန်ဖိုး၊ နှမြောနိုး၍

ရွံ့စိုင်းမိမိ၊ ဘယ်မျှရှိဟု
မသိရှာပြီ၊ သက်ဝေရီသည်
သွေဖည်လိမ်းအံ့၊ တွေး၍လန့်လျက်
ရနံ့စိတ်မှာ၊ စေတနာကို
သင်္ကာဝိုးဝါး၊ မယုံစားခဲ့
သနားဖွယ်မျှ၊ ပူတတ်လှသည်
စိတ်ချသောငှာ၊ ဘယ်သစ္စာဖြင့်
ကျိန်ကာ ရွက်ရပါမည်နည်း။ ။

(ကိုစောညိန်းက မြေလတ်မေထံသို့ လေးလုံးစပ်ကဗျာ အကြောင်း နမူနာရေးပြသည့်
ကဗျာ။ ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူမှ ကူးယူဖော်ပြပါသည်။)

+

၃။ ချစ်လှမ်းမမိ

ဘယ်ဆုတောင်းဆက်
အကျိုးဆက်၍
ရေစက်ပေးဆုံ
အံ့ဖွယ်ပုံဖြင့်
တွေ့ကြုံကျွမ်းသိ
မြတ်နိုးမိခဲ့။ ။
အဘိသင်္ချာ
ယူဇနာဖြင့်
ခြားကွာခဲ့ခြမ်း
မျှော်တိုင်းပန်းမျှ
ချစ်လှမ်းမမိ
တစ်မြေစိဝယ်
မညီကြောင်းရေး

ခုတိုင်ဝေးသည်
 ရီလေးကိုမှ
 တွက်တိုင်းဆ၍
 ဖော်ပြခြင်းငှာ
 မစွမ်းသာသည်
 မေတ္တာနှောင်ယှက်။
 လက်ဆောင်ဆက်လျက်
 အသက်ကိုပင်
 နှင်းအပ်ချင်မျှ
 ခင်မင်ပါရဲ့။ ။
 အကြွင်းမဲ့သော
 တကယ့်စိတ်ရင်း
 နှလုံးသွင်းကို
 အချင်းအရည်
 ဉာဏ်မမိ၍
 ဖွဲ့စီရေးကာ
 မတင်သာသည်
 ကဗျာရှင်ကား
 ကာရန်ရှားခဲ့။ ။
 သို့ငြားကြောင့်သာ
 စေတနာကို
 သင်္ကာစိုးနှောင့်
 စိတ်မဖြောင့်သော်
 ရီစောင့်၍သာ
 ကြည့်ပါတော့။ ။

(မြေလတ်မေ ခေါ် ရီရီမေ ထံသို့ပြန်ကြားသော ကဗျာဖြစ်ပါသည်။ ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမှ ကူးယူဖော်ပြပါသည်။)

၄။ တေးထပ်(အမည်မပါ)

ပုလဲမှုန့်နှင့်ငွေ
 ဝန်းဝှေ့၍လူလူ
 ညင်းလေပြည် ဆောင်ယူသော်
 တဖြူဖြူဝိုက်သန်း။ ။
 လရာသီဟေမန်ဝယ်
 လေပြန်လာနှင်းငွေကြောင့်ချမ်း။ ။
 ဆောင်အကွန်ရိပ်ကြာ
 ဗွေသဇ္ဇာစက်ခန်း။ ။
 စောင်ထည်ထည်ခြုံကာ လွမ်းသော်လဲ
 ရွေးနှုံးမျှမလုံ။ ။
 လေသုန်သုန် သွေးယူဝှေ့ရင်ဖြင့်
 ဆွေးသူ ဖေ/မွေ သည်းလှုပ်လှုပ်ခုန်။ ။
 ချမ်းစိမ့်စိမ့်ရွှေရင်တုန်သည်
 ဆောင်ဗဒုံ ဗွေနုတွင်မှ
 ပုလဲဥမျက်ရည်လှိုင်
 နှင်းပေါက်နဲ့ပြိုင်။ ။
 လွမ်းမပြေ ယခုတိုင်သည်
 အသည်းဆိုင် ငယ်ချစ်ကြောင့်လေး။ ။

၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလဆုတ် ၁၄ ရက်
 (ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

+

၅။ ရုက္ခမူနိဗ္ဗိန္ဒ - ၈၀ ပေါ်တေးထပ်

သုံးဆယ့်တစ်ခွင်ဘုံဌာန
 သမုဒယချပ်ကြီးတွေရှုပ်သည်
 လောကီလောကသံသရာရှည်ကို
 စက်ဆုပ်မသတိ ပျံ့ညှိရွံ့လို့မုန်း။။
 ကြုံလာပြန်လာ ချစ်စိတ်နာကို
 တရားရှုသာပယ်ဖျက်ခွာမည့်ဘုန်း။ ။
 ကိလေသမီး ထောင့်ငါးရာငယ်
 လောင်ကြွမ်းဝေဒနာ ပြေနိုင်တုန်း
 ဝတ်ကြောင် ဇွတ်ရှောင် ညွတ်နှောင်ထုံးမှ
 လွတ်အောင်ကျင့်သုံး စုံတော့ခိုတော့မည်။ ။
 လျှော်တေဖန်ဝါ စိပ်ပုတီးနဲ့
 မြိုင်ယံရိပ်ကြီး ကိုယ်ထည်းရှောင်ဘို့ရည်။ ။
 ချောက်မြှောင်ရှိုက္ခေသာသည့်ဆီတွင်
 သီလဆောက်တည် သမထနှင့်
 ရုက္ခမူလ ဓမ္မရာမှီးဆောင်
 နိဗ္ဗာန်ဌာန ပြည်မနဲ့ နီးအောင်။ ။
 ကြွမ်းလောင်ထွေးရှုပ် ဤလူ့ဘောင်ဝယ်
 တစ်ခဏလေးတောင် မပျော်ဝံ့ပြီတဲ့လေး။ ။

၁၃၀၄ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၂ ရက်
 (ကိုစောညိုနန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

+

၆။ ရာသီဖွဲ့အလွမ်း - ၈၀ ပေါ်တေးထပ် (တစ်)

ပိတ်မှောင်ဝေဝေ အံ့ပျူမှိုင်း
 နှင်းရည်ကျလှိုင်းဆင်သိုင်းမှို
 ပုလဲငွေဝတ်သင်တိုင်းခြုံသည်
 ထက်မိုးအမွန်ရီလဲ့မောင်း။ ။

ရာသီသာတိုင်း လွမ်းစိတ်စွေသည်
 ကျဆင်းမျက်ရည် အိုခဲလေတဲ့ဆောင်း။ ။

ပိတ်လှုပ်ပျံခင်းသဗ္ဗာယံမှာ
 သွင်းမြောက်လေပြန်ဆော်ခညောင်း
 ညှင်းညှင်းပြေပြေ ပက်ခါလောင်းတော့
 နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်းလျှလျှတခွေခွေ။ ။

ရိုးတွင်းခြင်ဆီနှင်းရည်စိမ့်
 ရင်တွင်းသိမ့်သိမ့်တုန်မိပြန်တော့စေ။ ။

၁၃၀၄ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၆ ရက်
(ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

၇။ ရာသီဖွဲ့အလွမ်း - ၈၀ ပေါ်တေးထပ် (နှစ်)

မိဿရာသီခါတော်မြတ်
 စိတ္တရနက္ခတ်လနှင့်ပြိုင်။
 ကံ့ကော်ရင်ခတ် ပင်ချင်းဆိုင်သည်
 ရနံ့လှိုင်လှိုင်ကြိုင်ပျံ့သင်း။
 မရင့်တရင့် အသင့်အတင့်၊ မမြင့်တမြင့် အပွင့်ပွင့်ဖြာသည်
 အဆင့်အဆင့် ချပ်လွှာခိုင်ပန်းဝါလှိုင်ဝင်း။ ။
 မြေညွတ် ချွေဆွတ် ငွေဝတ်ကယ်တည့် ပန်ဆင်ယင်သည်
 ရေသဘင်အတွင်း။
 နတ်ကိနွရိပျိုတစ်သင်းငယ်တို့
 သက်ဆင်းသည်သို့ ထင်မိယောင်။ ။
 ကိုယ်စီကိုယ်စီမေအများ
 ချမ်းမှာ ကြောက်တဲ့ စာစီမောင်ကို
 စိုရွဲအောင် လာမပက်ပါနဲ့
 ဟာ... ခက် ခက်လိုက်တာ ပျို
 အို ပက်ပါနဲ့ဆို။ ။
 ရေတစ်စက်မျှ ပက်၍ စိုလျှင်
 အဆက်လို့ကို ခေါ်ရမယ်ကွဲလေး။ ။

(ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

+

၈။ ပြော လေးချိုးကြီး

ဇမ္ဗူငယ်သပြေ တောင်ကျွန်းဗေဗ္ဗာ ရေမြေပိုင်သ ဇာနည်အရိုး သာကီမျိုးတို့
အစိုးငယ်ရ ကဲ့ကြ အနိစ္စရွှေလျှော ဒုက္ခပင်လယ် ရေပြင်ကျယ်မှာ စဉ်တကယ်
မျောခဲ့တယ်။ ။

မယုငယ်ဗေ ဥဗညံစွန်းမှ စက်ဝန်းနေသည် ဝင်ချေရန် အချိန်မသင့် မည်းမည်း
ရိပ်ရိပ် မိုးတိမ်လိပ်တို့ ဆိုပိတ်ချေလင့်သည်သို့ ဘုရင့်အရေအတွက် မင်းဆယ့်
တစ်ဆက်မှာ ယွင်းပျက်ခါ ကြမ္မာစေခဲ့ကြ မြန်မာပြည်ကြငန်းဝယ်။ ။

သို့လည်း သင်္ဘါရ ပျက်ပြန်ကလည်း ဖြစ်ရမြဲလမ်း ထုံးတမ်းဓမ္မတာ စဉ်အလာ
ကြောင့်ဖန်ဝါသူရိန် ဒေါင်းရိန်ကို မြူတိမ်တွေ ဖူးသော်လည်း တစ်နေ့လုံး မမှောင်နိုင်
ခဏချင်းပင် တိမ်ကင်းစင်လျက် နေဝင်သည့်တိုင်အောင် အလင်းကို ဆောင်၍
အရောင်ကို ပြန်သည့်နှယ် တင့်တယ်နှိုင်းတု ပမာပြု။ ။

ရွှေဘိုငယ်မှဆိုး-မြန်မာတို့အမျိုးတွင် နန်းရိုးတစ်ဆယ့်ငါး - ဆယ့်တစ်ဆက်
နောက်ကျန် မန်အစောင့်ထား ဤလေးပါးသည် တိမ်ကြားအာကာ ဒေါင်းသူရိန်
ဖန်ဝါသို့ မြန်မကြာထွန်းပါစေ တောင်းဆုပဋ္ဌနာချွေသည့် အောင်ဇေယျတု။ ။

၁၃၀၀၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့
(ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

+

၉။ တန်ခူးလ - မိဿရာသီဘွဲ့အဲ

ဗုဒ္ဓဿ - ပူဇနမာဓိဝန္ဒာမေ

စိတြငယ်မှ တာရာမေ။ ။ မိဿရာသီ ယုန်စန္ဒီနှင့် တူညီထွန်းပ ရောင်ခြည်
ဝေကြွလို့ပျံ အာကာငယ်မှလေး။ ။ သင်္ကြန်ငယ်မှအကူး ရေသွန်းခါချိန် ဒေါင်းရိပ်နဟု
ဖန်အိမ်ရောင်ခြည် လင်းမှေးငယ်ချီသည်။ ရာသီဦးမို့ တန်ခူးမှနွေခါ။ ။

ကံ့ကော်ဝတ်မှုန် ရင်ကပ်ရုံနှင့် သင်းထုံငယ်ဝေ ရွက်ဟောင်းချွေလို့ လေပြည်ငယ်ဖြာ
သည် ပန်းဝတ်ညှာ ဘယ်ညှာသွဲ့၍ နွဲ့နွဲ့ငယ်ယိမ်း။ ။ လေရှူးမှသုန်သုန် ရာသီအခါ
မြတ်တာရာနှင့် အာကာတိမ်ဦး မိုးသားကြူး၍ ပွင့်ဖူးငုံသည် ဝတ်မှုန်ငယ်စီ
ရောင်ခြည်ရှင်းသန့် ဝင်းဖန်ဖန်နှင့် သက်တံတိမ်ခွင် လေမိုးငယ်ဆင်၍မို့ မင်းလွင်
ငယ်ရီသော် မှိန်တစ်ချီ ခါတစ်လွဲတွင် ပြာလဲ့လဲ့မိုင်း။ ။ ပြင်နာရီ ငါးချိန်မှန်ထား၍
အဝါးသုံးပြန် နေခြည်လျှံ၍ ဒေါင်းဖန်သူရ မွန်းတည့်တွင်ကျလို့ မိုးလရာသီ ဂိန္ဒာ
ဝယ် ရှိန်ဝါငယ် ရောင်ခြည်ဖြာလေတော့ ယမုံနာရေပြင်ပေါ်က ဇင်ယော်ဝဲ။ ။

၁၃၀၁ ခု၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ၆ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့
(ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

+

၁၀။ မိုးနေ့အလွမ်း

တာရာမှေးလျက်-

ရေးရေးရိပ်ရိပ်၊ မိုးတိမ်လိပ်တို့၊ ဆိုပိတ်ကွန်မြူး၊ ရောင်မဖြူးသား၊ သောက်ရှူး
သော်တာ၊ ကြယ်ဥပါလည်း၊ ရောင်ဝါမလက်၊ မှိန်တစ်ချက်ဖြင့် ပြာညက်ကောင်းကင်
ဝဠာပြင်ဝယ်၊ ကိုးခွင်ရေမြေ၊ မိုင်းမိုင်းဝေမျှ၊ တိမ်လေနှင်းမြူ၊ ဆိုင်းပိတ်မူသော်၊
ဝင်းဖြူမလင်း၊ ရောင်မဝင်းတည့်၊ လမင်းသော်တာ၊ ငွေစန္ဒာလည်း၊ အာကာဝေဟင်
မိုးတိမ်ပြင်ကို၊ တိုးဝင်မစွမ်း၊ ရောင်ဝါနွမ်း၏၊ လဆန်းမဟုတ်၊ ရောင်ဝါယုတ်သား၊
လဆုတ်ပက္ခ၊ သမယမို့ တာရာရှုဝင်၊ ခုနစ်စဉ်လည်း၊ မိုးပြင်တိမ်ခြေ၊ ရောင်မျှဝေ
သည်။ ။

ရေမြေရေးရေး မှန်မှေးမှေး။ ။

မာလာမွှေးလျက်-

အဝေးသို့တိုင်၊ ရနံ့လှိုင်တည့်၊ ပျံ့ကြိုင်သင်းကြူ၊ ပန်းမဇ္ဈနှင့်၊ လေယူပျံ့ပျံ့၊ ဝင်းဝင်း
ဖန်လျက်၊ ပန်းကံ့ကော်လှိုင်၊ ပင်လုံးမြိုင်၏၊ ခိုင်ခိုင်ဝင်းဝင်း၊ ကြိုင်လှိုင်သင်းသား၊
အင်ကြင်းပိတောက်၊ တောကြက်မောက်နှင့်၊ လဲပေါက်ကြက်ရုံး၊ ပင်မုန်းတည့်၊
နန်းလုံးကြိုင်ပါ၊ ဇီဝေတို့၊ ခတ္တာနှင့်ဆီ၊ သရဖီနှင့်၊ ကတ္တရီလေပ်၊ ပန်းရင်ကပ်မှာ၊
ထပ်ထပ်ကြိုင်အေး၊ ရနံ့မွှေး၏၊ မြတ်လေးစံပယ်၊ အသွယ်သွယ်နှင့်၊ မယ်ဇယ်သဇင်၊
ပန်းသစ်ပင်ကို၊ ရှစ်ခွင်ပတ်လည်၊ သင်းပျံ့ကြည်မျှ၊ ထုံစိဝေဝေ၊ ကြိုင်လှိုင်စေ
သည်။ ။

လေပြည်အေးအေး ထုံမွှေးမွှေး။။

ခါခါဆွေးလျက်-

မအေးစဖွယ်၊ ဖန်သည့်နှယ်လျှင်၊ ဆန်းကြယ်ကောင်းကင်၊ ထက်တစ်ပြင်သည်၊
ကိုးခွင်မလင်း၊ မြူတိမ်နှင်းတို့၊ ချင်းချင်းဆက်စပ်၊ မိုးမလပ်မျှ၊ ထပ်ထပ်ရေမြေ၊
ဆိုင်းပလေ၍၊ မှိုင်းဝေမှုန်ပြာ၊ ထက်ဝဠာ၌၊ အာကာတိမ်လိပ်၊ မည်းမှောင်ပိတ်သော်၊
လွမ်းစိတ်သွေးဆောင်၊ ဆွေးရောင်ရောင်တည့်၊ မွှေးအောင်နံ့ကြိုင်၊ သင်းပျံ့လှိုင်၍၊
ခိုင်ခိုင်ညွတ်လန်း၊ လေပြည်ဖျန်းသော်၊ သည်ပန်းမွတ်မွတ်၊ ဖူးထွတ်ထွတ်ကို၊
ခူးဆွတ်လျင်လျင်၊ ချဲ့ခွဲချင်လည်း၊ ချစ်ခင်ကြည်ဖြူ၊ ဆင်မည့်သူမှာ၊ ကြည်ဖြူ
မြတ်လေး၊ မရှိသေးခဲ့၊ မောင်လေးသက်ဝေ၊ လွမ်းစိတ်ပွေသည်။ ။

ထွေထွေတွေးတွေးကြုံဆွေးဆွေး။

၁၄.၆.၁၉၃၉

(ကိုစောညိန်း ၁၄ နှစ်သား အရွယ်က လေ့ကျင့်ရေးသားခဲ့သည့်
ရတုကဗျာ ဖြစ်ပါသည်။ အစညီ၊ အချညီ၊ ၃၂ ပါဒစီ)

၁၁။ ဆောင်းနေ့အလွမ်း

ဝင်းနေနီတျာ-

သူရိယာဟု၊ ဖန်ဝါလှည့်လည်၊ ကြွမြန်းချီလျက်၊ ဥဒည်တောင်စွန်း၊ ယုဂန်ကျွန်းမှာ
စက်ဝန်းပေါ်ထွက်၊ အရုဏ်တက်တွင်၊ နှစ်သက်စဖွယ်၊ လွန်တင့်တယ်သား၊ ရေးခြယ်
ပြုပြင်၊ စုတ်ဆေးတင်သို့၊ ကောင်းကင်အာကာ၊ စိမ်းပြာဝါနှင့်၊ နီတျာဝင်းရီ၊ ဖျန်း
ရောင်ခြည်ကြောင့်၊ တိမ်နီတိမ်ဝါ၊ ငွေတိမ်ပြာတို့၊ မိလ္လာမြူခြေ၊ ပတ်လွမ်းဝေသည်။
နှင်းငွေရည်ဖြာ ဖျန်းသည့်ခါ။ ။

နှင်းငွေရည်ဖြာ -

ကမ္မလာသို့၊ အာကာဝေမှ၊ တသုံသုံနှင့်၊ မိုင်းအုံလုလု၊ ငွေနှင်းဥကြောင့်၊ မယုစက္ကီနီ၊
အာဒေဝိန်ဟု၊ ရဝိန်လင်းလျှံ၊ မှိန်အောင်ဖန်၍၊ စက်ပျံဖန်ဒေါင်း၊ နှင်းငွေလောင်း
သော်၊ သောင်းလောကဓာတ်၊ အထပ်ထပ်ကို၊ ရစ်ပတ်မှုဝေ၊ မလင်းစေလျက်၊
တိမ်လေနှင်းမြူ၊ တလူလူတွင်၊ လွမ်းသူသက်ဝေ၊ ဆွေးမပြေသည်။ ။
ညှင်းလေသီတာ လွမ်းသည့်ခါ။ ။

ညှင်းလေသီတာ -

ဟေမန္တာမှ၊ ဖြာဖြာယူသွေး၊ လေပြည်အေးသော်၊ ပူဆွေးမပြေ၊ ငယ်ကျွမ်းဆွေကို၊
သက်ဝေတတမ်း၊ နေ့တိုင်းလွမ်း၍၊ စခန်းသာစွ၊ ဝေးဌာနမှ၊ တမ်းတခါခါ၊ ပြန်ရွေလွှာ
ကို၊ စေရှာလိမ့်နိုး၊ မျှော်တကိုးလျက်၊ ဖော့ရိုးရွေလည်၊ ကျိုးလုပြီထင့်၊ မဆည်ဗျာထု၊
သည်းကျွမ်းလုအောင်၊ ငွေဥမျက်ရည်၊ တွေးတိုင်းကြွေသည်။ ။
ဝင်းနေနီတျာ သန်းသည့်ခါ။ ။

၂၅.၁၂.၁၉၃၉ (၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်နေ့)
(ကိုစောညိန်း ၁၄ နှစ်သားအရွယ်က လေ့ကျင့်ရေးသားခဲ့သည့်
ရတုကဗျာ ဖြစ်ပါသည်။ အစညီ၊ အချညီ၊ ၂၁ ပါဒစီ။)

၁၂။ အလွမ်းရတုဟောင်းများ (တစ်) (ရတုပိုဒ်စုံ)

သဝဏ်သ၍ -

ငယ်ကအတူ- ချစ်ခဲ့သူကို ကြည်ဖြူမြတ်လေး ကြင်နာသေးကြောင့် ဝေးကွာလျက်ပင်-စာသဝဏ်ကို အစဉ်စေသား မပြန်ကြားသော် လွမ်းအားတော်ငယ် တနွဲ့နွဲ့နှင့် တမယ့်ပြန်လွှာ သဝဏ်စာကို အာသာဝတီ ပန်းနွယ်နီ၏ ဝတ်ရည်ပွင့်အောင် နှစ်တစ်ထောင်လျှင် များမြောင်ဒေဝါ စောင့်စားရှာသို့ပမာတူရူ သည်ကသူမှာ ရည်တူအမျှ ရခဲလှသည် နှမလက်ရာ ပြန်ရွှေလွှာကို မကွာနေ့ည မျှော်တမ်းတလည်း နှစ်လသာ ရှည်ခါတလေဟု ရွှေပေမကြား စိမ်းရက်အားသည် ထားသည့် မေတ္တာ ပျက်သလော။ ။

အစဉ်တ၍

နေ့ညမကွာ သဝဏ်လွှာကို စေပါလိမ့်ငြား မျှော်စောင့်စားလည်း ပြန်ကြားမသာ လွမ်းစိတ်ဖြာအောင် ပြုရှာတော်မူ စိမ်းရက်သူရဲ့ သည်းအူလိုက်လိုက် ဆွေးငွေ့ ရိုက်လျက် လွမ်းလိုက်ရသူ သည်ကလူမှာ အပူရစ်လွမ်း နေ့တိုင်းလွမ်းသည် ငယ်ကျွမ်းသူငဲ့ မြင်စမ်းလှည့်လော့ ပျောင်းနွဲ့ခွေယိုင် မဖြေနိုင်၍ လည်တိုင်ဖော့ရိုး မျှော်လင့်ကိုးလျက် ပြုတ်ကျိုးလုအောင် တမိရောင်လည်း တဆောင်လေမျှ ပြန်မသသား မရခဲချေ လွှာရွှေပေကို အဖြေမကောက် ပြန်မရောက်သည် ဒီလောက်တောင်များ သဝဏ်သွားကို စေပါးရန်မှာ ခက်သလော။ ။

မရွှင်လှ၍ -

နှမ်းလျတိမ်းငဲ့ တနွဲ့နွဲ့တည့် လဲ့လဲ့ဖွေးနု မျက်ရည်ဥနှင့် ဆွေးသူသက်ဝေ လွမ်းမပြေသည် မြူချေမှုန်ပြာ အဇဋ္ဌာကို အာကာနှင်းငွေ့ ဝိုက်သန်းဝှေ့သို့ လွေ့လွေ့မရွှင် စိတ်ဝိညာဉ်သည် လေတွင်ပျံလွင့် ဆေးစိတ်ရင့်ခဲ့ ထောက်ချင့်သောအား ညှာသနားလျှင် ပြန်ကြားရွှေလွှာ ချစ်မေတ္တာနှင့် စေပါတော်မူ မျှော်ရသူကို အပူသက်သာ လွမ်းစိတ်ကွာအောင် တစ်ခါလေမျှ မှတ်တရလျှင် ဌာနရပ်ဝေး ပြန်လွှာပေးပ- အရေးမယူ မကြည်ဖြူလျက် သူတစ်ဖက်သား သည်ကိုများလျှင် စိမ်းကားတော် မူရက်သလော။ ။

၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၃ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

၁၃.၁၁.၁၉၃၉

၁၃။ အလွမ်းရတုဟောင်းများ (နှစ်)

မှိုင်းရီညိုလျက်

မြို့၏ဖျားစွန်
 ဘယ်ဝဋ်ဖန်၍ ပျော်စံရသည်
 တွေးဆရည်သော် မဆီနိုင်မျှ
 အဆွေးကြွလျက် ရှေးကချမ်းသာ
 ရတနာနှင့် ဥစ္စာရွှေငွေ
 ဆန်ရေစပါး ကျွဲနွားမြင်းဆင်
 လိုင်မတ ပြည့်စုံရသည်
 ငယ်ကအကြောင်း အဖြစ်ဟောင်းကို
 ပြန်ပြောင်းသတိ ရခဲ့မိ၍
 စုံပြည့်ပျော်ရွှင် ဟိုယခင်က
 ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း သူငယ်ချင်းဟု
 ရောင်းရင်းဟူက ရှိသမျှကို
 တွေ့ရခဲ့စေ အလွမ်းပြေဟု
 မျက်ရည်စို့စို့ ရင်ဆို့ဆို့နှင့်
 မယ်တို့စံရာ မြို့ဟံသာသို့
 တစ်ခါတစ်ခေါက် ရောက်သည်တစ်နေ့
 မြင်မျှော်တွေ့သော်
 လှမ်း၍မသွေ ကြည့်မိသည်။ ။
 လှမ်း၍သေချာ ရှုတော့သည်။ ။

မယ်တို့ဌာနီ

ရောက်ခဲ့သည်တွင်
 သာကြည်ရုပ်ဆင်း ကျော့ကျော့ရှင်းနှင့်
 ပြတင်းမှန်ကာ ဆောင်လေသာမှ
 မျှော်ခါရုကြည့် ပြုံးပြန်လှည့်သော်
 ဖြူသည့်သွားနု ပုလဲဥတွင်
 တစ်ခုချန်လှုပ် စွယ်သွားထပ်ကို
 ပြက်ပြက်ထင်ထင် ခဏစဉ်တွင်

ရှုမြင်ခဲ့ရ လွမ်းသမျှမှာ
 ပျောက်ပမည်ထား တစ်ဖက်သား၌
 လွမ်းအားတော်ငယ် တွေ့ရကြုံလျက်
 ပူပုံဝယ်သာ ရှင်ဒေဝါတို့
 ကြမ္မာဖန်ဆင်း သည်သက်နှင်းကို
 သေမင်းဆောင်ယူ သူမတူဟု
 ဆွေးသူကိုများ အငြိုးထား၍
 စေစားလေကြ မသိရခဲ့
 နွမ်းလျပျောင်းခွေ အပူတွေသည်
 လွမ်းငွေ့မပြေ ရှိဘိသည်။ ။
 လွမ်းငွေ့ဝေခါ စုတော့သည်။ ။

ဒဂုံဆီသို့

လွမ်းစေလိုလျှင်
 ဆွေးဖို့ကြုံလာ ကံကြမ္မာကို
 ဒေဝါဖန်ဆင်း မောင့်ကိုညှင်းလည်း
 မကင်းသင်္ခါရ ဤလောကဝယ်
 သိပ္ပဥစ္စာ ရအောင်ရှာသော်
 ပညာလက်ရုံး ယောက်ျားဘုန်းကား
 မဆုံးဆနိုင် အခေါင်တိုင်ဟု
 မြနိုင်ဉာဏ ဝီရိယနှင့် လုံ့လအစွမ်း
 ရှာကြိုးပမ်း၍ အလွမ်းဖြေဖျောက်
 ပျောက်သလောက်တွင် တစ်ခေါက်တစ်ခါ
 ရောက်မိရာကား လွမ်းနာလောင်စွဲ
 သည်စိတ်ထဲဝယ် အသည်းပြောင်းခွေ
 တငွေ့ငွေ့လျှင်
 ကြမ်းကြွေတကြွေ လှည့်ဘိသည်။ ။
 ကြမ်း၍ကြွေရှာ လူတော့သည်။ ။

၁၃၀၁ ခု၊ ကဆုန်လ
 (ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

၁၄။ အဖြည့်ခံရတု (တစ်)

ပဉ္စငါးမည် -

ကလျာဏီဟု ရုပ်ရည်အလှ ဟူသမျှတွင် ရူပဘုရင် လှထွတ်တင်ဟု သင်စုလစ်
ကျွန်အချစ်ကား ပြေပြစ်ချောမွေ့ ဆင်းလွေ့လွေ့နှင့် စုတေ့လူရွာ နတ်ကညာသို့
မူရာနွဲ့နွဲ့ဝင်းလဲ့လဲ့နှင့် တကဲ့သရေ ဇေမ္မုရွှေဝယ် မြူတေစိန်လျှံ မြကြိုးရံသား
ထိုက်တန်ကုဋေ အသင်္ချေတည့်ရဝေစံညောင် ခန်းမဆောင်ဝယ် ကိုယ်ရောင်ဖြူလွ
မင်းပပ၏ ညီမပေလော ချီးအံ့ဩသည် အချောရည်တူ ရှားဘိသည်။ ။

မြင်ရငြားသည် -

နော်ဟရီသို့ ရင်ချီခါးသွဲ့ လှမ်းတိုင်းနွဲ့သား - သည်မယ့်ရုပ်ဆင်း ထွတ်ထွတ်ဝင်းကို
ပြတင်းမှန်စီ ဘုံဆောင်ဆီဝယ် အညီကောင်းခြင်း ကျော့ကျော့ရှင်းသား ဖက်ကင်း
မူရာ နတ်သူဇာကို သေချာရှုကြည့် မြင်ခဲ့မိ၍ သတိယွင်းချွတ် ရှောင်မလွတ်ဘဲ
ကွင်းညွတ်ပမာ ဆင်းရူပါကြောင့် မေတ္တာအဟုန် သည်အာရုံကို တွေ့ကြုံမိန်းမော
ချစ်စိတ်စောသည် သဘောကြည်ဖြူထားမိသည်။ ။

၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၃ ရက်။
(ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

+

၁၅။ အဖြည့်ခံရတု (နှစ်)

တပို့တွဲလျှင်

နှင်းဖွဲဖြူသွင်း ဆောင်းလကြွင်းကို လေညင်းယူဆွတ် ပင်တိုင်းညွတ်သော် ပန်းဝတ်
လှိုင်ဆဲ ပေါက်နှင့်လဲတို့ သဲသဲဝေဝေ ဖူးပွင့်ကြွေက ပင်ချေတိုင်းပျံ မြေအနံ့တည့်
ရနံ့သင်းကြည် ကုမ်ရာသီသို့ ကြွချီပျောင်းနွဲ့ ရွှေ့ညောင်းခဲ့၍ တုမဲ့နှိုင်းမျှော် ထွက်
မပေါ်သည် မြို့တော်ဥက္ကလာ တိုင်းဟံသာကား ရတနာမွေပေါင်း စံကိန်းအောင်း

သည် ဝါမောင်း ဥဒိဿ စေတီယတို့ မိုးမျှထိမြင့် ငွားငွားစွင့်လျက် စိမ်းရင့်ပြသား မြသားအဆင်း ပင်ချင်းရွက်ညှာ ထိစပ်ရာမှ နီလာတိမ်သား နောက်ခံကားသို့ စွန်ဖျားထိုးထွက် ရောင်ချင်းယှက်သော် တုလျက်တူညီ နတ်ပန်းချီမှ မမှီစွမ်းနိုင် သာမျိုးမြိုင်လျက် မဏ္ဍိုင်မြို့ကြီး ရှုမငြီးသည် ရေလည်းဆိပ်ကမ်း၊ ပန်းလည်း ဥယျာဉ်၊ ယာဉ်လည်းရထား၊ သံလေးပါးဖြင့် သိကြားစံအိမ် တာဝတိံသို့ မငြိမ် အုပ်ကြက် နေချင်းဆက်မျှ နှစ်သက်ရာရာ သွားလာဝတ်ဆင် ဈေးသဘင်ဝယ် ရှုမြင်တူရှု ရပ်ကြီးသူတို့ မွှေးကြူထုံထုံ နံသာမှုန်ဖြင့် အာရုံဂန္ဓာ လေသွေရာက ပျံကာ သင်းလျက် မွှေးသူခက်အောင် နှစ်ဖက်စုနှောင် ဆံဥသျှောင်ကို တင့်အောင်ထုံးမှ ဘယ်ညာချ၍ ဆံစ ဆံရင်း ထိပ်ဆံကျင်ကို လေတွင်ပျောင်းခဲ့ ဖွာစေတဲ့လျက် နွဲ့တုံသွဲ့တုံ ပန်းနှစ်ငုံကို ပဒုမ္မာန မှန်ဖြစ်လှူက လှမ်းရှုတိုင်းယဉ် တစ်ပိုင်းမြင်ခဲ့ သေးမျှင်သွယ်လျ ခုံးမျက်စကို အလှဆုံးဆင် မှင်နှင့်ပြင်၍ နီလွင်နှုတ်ခမ်း ပွင့်ခေါင်ရမ်း သို့ မြန်းမြန်းတွတ်တွတ် စိတ်လုံးညွတ်မျှ ဆင်ဝတ်ခဲ့ပြီ ဇာထဘီလည်း တင်ချိခါးရမ်း ခြေတစ်လှမ်းတွင် တစ်သန်းတန်မျှ ရှုတိုင်းလှအောင် နောက်ကြွချေနင်း ဖြူဖြူဝင်းကို ကြိုးချင်းယှက်ပြီး နောင်လျက်စီးက တင့်ရည်းတန်ဆောင် လှမျိုးနောင်သည် ဆန်းအောင် ဆင်မြန်းကြလေပြီ။ ။

တစ်မြို့တည်းတွင်

ငယ်ကပင်တည့် စံရွှင်ပျော်ပါး သည်သူ့အားကို များပြားဆန်းကြယ် အသွယ်သွယ် လျှင် ပျော်ဖွယ်အတိ သာမျိုးပြည့်သည် မရှိတူညီ ဒဂုံဆိမ့်မှ သီသီကွာဝေး ရပ်တကျေး သို့ စစ်ရေးစစ်ရာ မလွဲသာကြောင့် ခွဲခွာစွန့်ထွက် စုံမည့်ရက်တွင် ချစ်သက် ကြင်ကျွမ်း စံပယ်ပန်းကို မမြန်းခဲ့ရ ပြန်ပါကလျှင် နွမ်းလျော့မိုင်း ဆွေးမုန်တိုင်း ကြောင့် လွမ်းလှိုင်းကြက်ခွပ် မဖြေတတ်ခဲ့ မရပ်မတည် ဝေမည်ရည်ကို ဇာနည် မာန်ကိုး ယောက်ျားမျိုးတို့ ကျရိုးစဉ်ဆက် မရှိချက်ကြောင့် တင်းလျက်ချုပ်ထိန်း အနိုင်သိမ်းလည်း မထိန်းတော့နိုင် လွမ်းဝေမြိုင်သည် ခုတိုင်မပြေ ချစ်သည့်မေကို ထွေထွေမှာကြား ရပ်မနားအောင် စကားနှင့်သာ အစရာသည် ချင်းရာပြည့်စုံ နှစ်ရက်ကုန်လည်း လုံးစုံဖွင့်ဟ မစေခဲ ငယ်ကကျွမ်းသူ ချစ်ချင်းတူ၍ အမူအရာ ဆံကေသာကို ခွေကာရော့ရည်း မလုံးစည်းမျှ သူလည်းမရွှင် သည်သခင်ကြောင့် သဇင်ခွေကြော့ နေရောင်ဖြော့တွင် ပျောင်းပျော့နွမ်းခွေ ရှိသည့်ထွေသို့ မျက်ရည်

ပုလဲ တွဲရဲလျှင် အသည်းကြွေလူ လွမ်းမျိုးစုခဲ လွမ်းသူ့ကိုသည် လွမ်းမဆီအောင် တီတီတာတာ ပျောင်းနွဲ့ရှာ၍ အမှာမပြတ် တတွတ်တွတ်လျှင် ယူဆွတ်ချွေလျက် သည်းထက်ဝက်ကို အသက်သူပင် နှင်းခဲချင်မျှ ရင်တွင်ဆွတ်ပျံ့ လွမ်းမဆံ့သည် ချစ်နဲ့လှိုက်ဆူ ချစ်သွေးပူက (ချစ်နဲ့လှိုင်းကြူ ချစ်သွေးဆူက) ချစ်သူသက်ထား သူ့ကိုများလျှင် ပိုက်ဖျားယူငင် ချောမော့ချင်လည်း သူ့တွင်လွမ်းအား ဆထက်ပွား၍ များပြားဖွဲ့နှောင် ရှိရစ်အောင်လျှင် အမှောင်သမုဒယ ကိလေသဟု ပေမနယ်တွင်း ကြူးကျော်ချင်းလျက် မဆင်းရက်ခဲ လှသူမယ့်ကား နွဲ့နွဲ့ရုပ်ဝါ နွမ်းလျစွာဖြင့် ချစ်ရာစုရုံး ချစ်မျက်လုံးနှင့် နောက်ဆုံးချစ်အား ပြသောလားကို ရထားနောက်မြိတ် ပြတင်းပိတ်မှ ချစ်စိတ်သွေးဆောင် မျှော်မိရောင်တွင် လွမ်းအောင် မြင်စမ်းရလေပြီ။ (ပထမပိုဒ် ၁၂၃ ၉၃ ၁၂၃၊ ဒုတိယပိုဒ် ၉၉ ၁၂၃)

၁၉၄၂ ခု

(ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

+

၁၆။ လကဆုန်ဝယ် ရတု

(အဖြည့်ခံရတု)

အမွန်ညိုသည်

သန်းဖြူရီလို့

ပတ်လည်မှိုင်းအုံ မြူခိုးမှုလျက် ပဇ္ဇန်ဆော်နိုး ဝသန်မိုးဝယ် တိမ်ခိုးကြွကြွ ရာသီလ ကား ပြိဿရတု ရွက်သစ်နု၍ ကျီးဥလဲပြာ စကားဝါတို့ ငုံအာစွင့်စွင့် အပွင့်ဖူးစိ ရောဟဏီဝယ် စန္ဒီမာသ သာယာလှသော် မြို့မဟံသာ မယ့်စံရာသို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် ရောက်သည့်ခါတွင် ကြည့်ခါမြင်သည် ဆွေးပင်ကိုသာ ပျိုးတော့သည်။ ။

ရန်ကုန်မြို့မည်

ကျွမ်းသူဆီသို့

ရောက်သည်အတွင်း ပပဝင်းသည် ပြတင်းမှန်ကာ ဆောင်လေသာမှ မျှော်ခါရှုလတ်

စွယ်သွားထပ်ကို အမှတ်မထင် ပြုံးခိုက်တွင်လျှင် ရှုမြင်ခဲ့ရ တစ်မျိုးလှသော် ငယ်က ကျွမ်းဟောင်း အတူပေါင်းသည့် တစ်ကျောင်းတည်းထွက် စာသင်ဘက်မို့ တလျှက် နှမ်းခွေ လွမ်းမပြေ၍ ရွှေပေစာသွား သည်တစ်ပါးသည် သူကားလျှင်မူ ဂုဏ်မြင့်သူမို့ လေးယူပြန်ကြား သဝဏ်သွားကို မျှော်အားမရှိ လွမ်းစေဘိလျက် ဆွေးမိဘို့သာ ကံဖန်လာသည်

ဒေဝါမောင့်ကို ပြီးတော့သည်။ ။

၁၃၀၁ ခု၊ ကဆုန်လ၊ ၁၉၄၀ ခုနှစ်။

(ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ-)

+

၁၇။ သူ့ထံစေပြီး

(ရတု)

မြစ်ရေကြည်တည့်

နဒီသောင်ကမ်း ရှိမြောင်စမ်းလည်း ရစ်လွမ်းရေပြင် မှန်လွင်လွင်နှင့် သွင်သွင်သီတာ နှင်းငွေ့ကာ၍ ဖြာဖြာဝိုက်သန်း လေပြေဖြန်းသော် နတ်ပန်းသော်က ယုဇနတို့ ဖန်သသည့်ခင်း ရွှေလှော်ဆင်းသို့ ဝါဝင်းရောင်ရောင် ရနံ့ဆောင်လျက် ဗွေသောင်ဖုံဖုံ ရေယမုန်လည်း ဝေသံလှုပ်လှုပ် ငွေလှိုင်းခပ်သား ဖျပ်ဖျပ်မြည်သံ မြစ်ကမ်းယံတည့် ဒေါင်းဖန်ရိပ်နံ နေသူရိန်လည်း မြူတိမ်လျှံထွန်း ရောင်ဝါဖြန်းသော် လျှမ်းလျှမ်း သောင်စ ငွေရောင်ကြွ၏ လှိုင်းထသောခါ သည်ချင်းရာကို မကွာရှုစေချင်တော့သည်။ ။

ရစ်ရွှေလည်တည့်

နေခြည်ဖြာလျက် သဲသောင်ထက်ဝယ် မြည်လျက်မဖို ချစ်ရေးဆိုလျက် ရေညှိလှိုင်း ပေါ် ပျံပျော်သား ဇင်ယော်ရေကြက် စက္ကဝတ်နှင့် ရေငှက်ကြိုးကြာ ရွှေဟင်္သာတို့ မကွာမောင်နှံ ယမုံယံဝယ် ဝဲပျံတစ်ခါ မြည်တစ်ခါနှင့် ခေါ်ကာထူးလျက် ရွှေလည် ယုက်၍ နှစ်သက်ကြင်နာ ချစ်ကြစွာ၏ သည်းညှာသည်းဆိုင် မခွဲနိုင်၍ တူပြိုင်ချစ်ခြင်း မေတ္တာပြင်းသား ဘက်ကင်းတမျှ စံမရအောင် ချစ်စဆက်သွယ် မေတ္တာလှယ်ကြ မောင်မယ်မကွာ ရွှေဟင်္သာကို ပမာတုစေချင်တော့သည်။ ။

ချစ်စေသည်တည့်

တူညီပမာ ရွှေဟင်္သာသို့ မကွာဖြစ်ကြောင်း ဆုပန်တောင်းလျက် ဖယောင်းငါးတိုင်
ကြာငါးခိုင်နှင့် တူပြိုင်မသွေ မြတ်စိန္တေဟု ပရမေဘုရား သုံးလုဘတည့် လောက
မှန်ကူမြတ်ဘုန်းလူ၌ အတူယှဉ်လျက် သစ္စာရွက်သား ဆိုမြွက်စကား ပန်အပ်ကြား
သော် မခြားတူရူ ယှဉ်အတူလျှင် ကြည်ဖြူမြတ်လေး အသက်ပေး၍ ချစ်ရေး
ဆက်သွယ် တုံ့၍လှယ်သား တကယ်မှန်စွာ ပြန်မေတ္တာကို မျှပါလေမူ ချစ်သည့်သူ
နှင့် အတူဆောစွာ ဆိုသစ္စာကို
မကြာပြုစေချင်တော့သည်။ ။

(ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

၁၈။ ပါတော်မူတမ်းချင်း အဖြည့်ခံရတု

ဆက်ကုန်းဘောင်ကား

ဘုန်းရောင်ဝေဖြိုး နေသတိုးဟု မှဆိုးမင်းမှ ဒေသမျှ နန်းမ စိုက်ထူ ဖြန့်ထီးဖြူတည့်
ဇေယျပိုင်သ စိုးမိုးကြခဲ့ တေဇကျော်ဟိုး ဘုန်းတန်ခိုးနှင့် နန်းရိုးအမှန် သီဟာပျံဝယ်
အသန္တိန္ဒ ခတ္တိယဟု သကျသာကီ အာဇာနည်တည့် ပွားစီမပြတ် လောင်းမင်းမြတ်
နှင့် မနွတ်စကြာ ရွှေဘုန်းဖြာသား ရာဇာဆူဆူ ဤဇေယျအား မတူနိုင်မျှ ရှေးကာလက
တေဇသတင်း ဂုဏ်ရောင်လင်းလည်း ပျက်ခြင်းမလှ သင်္ခါရဟု ဒုက္ခမကင်း သူ့လက်
တွင်းသို့ ဆက်နှင်းပြည်လုံး မယူကြိုးသည်
သက်ဆုံးရှည်စွာ မလွမ်းလော။ ။

လက်ရုံးရောင်ကား

ရာထောင်စစ်သည် စီရရီတည့် ညီညီရှေးခါ သေနင်္ဂီနှင့် ဗျူဟာအတတ် စစ်ခင်း
လတ်၍ သေနတ်အမြောက် မီးပေါက်တုတ်ဓား လှံလေးမြားနှင့် ကာလွှားမလပ်
အထပ်ထပ်တည့် စစ်ကြပ်စစ်ကဲ ရွှေလှံဆွဲ၍ သူရဲသူခက် ဗိုလ်ရဲမက်ကား
လက်နက်မြင်းဆင် ကြည်းကြောင်းဆင်လျက် ခြေလျင်တစ်နည်း ဖောင်လှေ စီးလျက်

ရေထဲတစ်တန် ဇာတိမာန်ကြောင့် အာသံကလည်း ထိုစစ်ပွဲကို နိုင်မြဲထွက်ချိ
 အောင်ခဲ့ပြီရှင် ရှမ်းပြည်ဒေသ ကမ္ဘောဇနှင့် ဓညတိုင်းကျယ် ရခိုင်နယ်တို့ ဇင်းမယ်
 သထုံအလုံးစုံတည့်ဒဂုံမုတ္တမ ယုဒ္ဓယဟု ယိုးဒယားပါပြည်များစွာနှင့် ဂန္ဓာလရာဇ်
 တရုတ်စစ်ကို အမြစ်ဖြတ်မျှ သတ္တိပြု၍ ရန်စချေမှုန်း နိုင်မရှုံးသည်
 လက်ရုံးရည်မှာ မစွမ်းလော။ ။

(ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

+

၁၉။ သူ့ထံစေပြီး - ကျိုက္ကစံဘုရားတိုင် ရတု

ကမ်းမြစ်စဆီ

ရေနဒီဝယ် ဆီးရီလည်းကျ မှိုင်းပျပျနှင့် ချုပ်စမှုမှု နှင်းငွေလှုံလျက် ယမုံပတ်ရံ
 ကျိုက္ကစံဟု မြတ်မွန်စေတီ ဆင်းရွှေရည်ကို ရာသီဆောင်းလ မကာရဝယ် နှင်းစကာ
 သန်း မြူမှုန်ဖြန်း၍ ကွာလှမ်းသည့်မြေ မြို့တာမွေမှ ဝေဝေမျှပင် ရေးရေးမြင်သော်
 မရွှင်ညွတ်ပျောင်း လက်စုံပေါင်း၍ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ရွှေနားဆင်လျက် ကယ်တင်
 စေသား ထိုင်လျက်ကြားသည်

ဘုရားထံခလျှောက်ပါပေသတည်း။ ။ (မဏိဆံကျင် ချနည်း)

ကျွမ်းချစ်ကြသည်

သုံးနှစ်လယ်က ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ အတူတကွ မောင်နှမသို့သိပ္ပထပ်ပေါင်း
 သင်သည့်ကျောင်းတွင် ကျွမ်းဟောင်းဖြစ်၍ ကျွန် မမေ့ခဲ့ တစ်နေ့မပြတ် သတိချပ်၍
 စေလွှတ်ခွေစာ သခဲ့ပါလျက် အခါနာရီ လှည့်လည်ချိန်ပြောင်း ရက်လညောင်းအောင်
 ငယ်ပေါင်းသက်ဝေ သူမဖြေခဲ့သည်ဆွေမှာကား မျှော်စောင့်စားလျက် သက်ထားထိုမျှ
 မစိမ်းလှဟု စိတ်ကအောက်မေ့ ထင်မိ၍လျှင် ယနေ့တိုင်လျား ရက်လများသည်
 စကားပြန်မရောက်လှာချေသတည်း။ ။

လွမ်းရစ်ရပြီ

ဖြေမဆည်ခဲ့ ကြာရှည်လနှစ် သက္ကရာဇ်တိုင် မဖြစ်နိုင်စွာ သည့်အရာကို သိပါလျက်
 တည့်တောင့်တမိ၍ ကျွမ်းသည့်သူ့ထံ အတန်တန်လျှင် သဝဏ်စေပါး ပါရငြားလည်း

mgyoe.com

စာပေါင်းစု

စိမ်းကားရက်စက် ဆွေးသူခက်အောင် အဘက်မတန် ထင်သည့်ဟန်ဖြင့် မပြန်
မကြားပြုရက်အား၍ ပေါ့ပါးမဲ့ကင်း ညီချစ်ရင်း၏ ပူပြင်းလောင်ကျွမ်း သည်အလွမ်း
ကို ဖြေစွမ်းနိုင်သား ရှင်ဘုရားသည်
သနားဖန်သ ဖြောက်ပါစေသတည်း။ ။

၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်
(ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

+

၂၀။ ရတုပိုဒ်စုံ (တစ်)

ဝေလျက်မြောက်လေ
ဆီးနှင်းကြောသား တိမ်ချေရီမှိုင်း ပတ်လည်ဆိုင်း၍ ရှုတိုင်းမှုန်ပျ အာကာသဝယ်
နှင်းစဖွဲ့ဖွဲ့ စိန်မှုန်ကြသို့

.....

၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်၊
(ရေးလက်စ ကိုစောညိန်း၏ လက်ရေးစာမူကြမ်းမှ)

+

၂၁။ ရတုပိုဒ်စုံ (နှစ်)

ပလျက်ဝေလင့်
လင်းငွေစန္ဒာ စန်းသော်တာလည်း အာကာကောင်းကင် မိုးလုံးစင်မျှ ဝေဟင်အဝှမ်း
ရောင်ဝါလွမ်းလျက် လဆန်းပက္ခသမယမို့ စန္ဒရုန်းမှည့်လဝင်းပြည့်၍ တီထိရက်မြတ်
ရည်သတ်မှတ်သား လျှပ်လျှပ်ဝင်းရောင် သံဗေဓသောင်၌ ငွေရောင်ထွန်းပ ရွန်းရွန်း
ကြွသော် တသက္ကာဝေး လွန်ပူဆွေးသား မအေးရအောင် ဖန်ဆင်းရောင်တည့်
ဝေပြောင်ခန့်ခန့် အရောင်တန်သော် သင်းပျံ့ဘုမ္မာ ပုဏ္ဏမာဟု ယုံလွှာရှင်းကြွ
ရောင်ဝင်းပသည်

စမ်းလအညီ ပြည့်တော့သည်။ ။